

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I <i>Információ</i>	
	A Bíróság	
	A BÍRÓSÁG	
2005/C 93/01	A Bíróság Ítélete (nagytanács) 2005. február 22. a C-141/02 P. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a T-Mobile Austria GmbH ügyben (Fellebbezés – Az EK-Szerződés 90. cikkének (3) bekezdése [jelenleg az EK 86. cikk (3) bekezdése] – Az Osztrák Köztársaság által a GSM-szolgáltatóknak kiszabott díjak mértéke – A panasz részbeni elutasítása – Elfogadhatóság)	1
2005/C 93/02	A Bíróság Ítélete (második tanács) 2005. február 17. a C-453/02. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt Gladbeck és Edith Linneweber (C-453/02), valamint a Finanzamt Herne-West és Savvas Akritidis (C-462/02) ügyben (Hatodik HÉA-irányelv – Szerencsejátékok adómentessége – Az adómentesség feltételeinek és korlátainak meghatározása – Nyilvános játékkaszinókon kívül szervezett játékok adóztatása – Adósemlégesség elvének betartása – 13. cikk B. részének f) pontja – Közvetlen hatály)	1
2005/C 93/03	A Bíróság Ítélete (harmadik tanács) 2005. február 17. a C-134/03. sz. (Giudice di pace di Genova-Voltri előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Viacom Outdoor Srl kontra Giotto Immobiliare SARL ügyben (A szolgáltatásnyújtás szabadsága – Verseny – Reklámplakát-elhelyezési szolgáltatás – Helyi reklámadót bevezető nemzeti szabályozás – A települések által nyújtott nyilvános plakátelhelyezési szolgáltatás – A települések hatásköre a reklámplakát-elhelyezési szolgáltatás szabályozására – Megkülönböztetéstől mentes belső adó)	2
2005/C 93/04	A Bíróság Ítélete (ötödik tanács) 2005. február 24. a C-320/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2000/43/EK irányelv – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása)	2
2005/C 93/05	A Bíróság Ítélete (ötödik tanács) 2005. február 24. a C-327/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság ügyben (Tagállami kötelezettségszegés – 2000/43/EK irányelv – Átültetés elmulasztása az előírt határidőn belül)	3

2005/C 93/06	A Bíróság végzése (második tanács) 2004. december 1. a C-498/01. P. sz., Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kontra Zapf Creation AG ügyben („Fellebbezés – Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Feltétlen kizáró okok – A 7. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja – »New Born Baby szóösszetétel« – A fellebbezésről nem szükséges határozni”) 3	3
2005/C 93/07	A Bíróság végzése (ötödik tanács) 2004. december 16. a C-222/03 P. sz. az Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL) és az Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO) kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Fellebbezés – EMOGA – Mezőgazdasági termékek átalakítása és forgalmazása feltételeinek javítása – Olívaolaj tárolására, átalakítására és forgalmazására szolgáló berendezés építésére vonatkozó projekt – Arányosság elve – Vis maior – Védelmi jogok) 4	4
2005/C 93/08	C-12/05 P. sz. ügy: Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-76/03 sz. H. Meister kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. október 28-án hozott ítélete ellen H. Meister által 2005. január 18-án benyújtott fellebbezés 4	4
2005/C 93/09	C-18/05. sz. ügy: A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004. július 15-i végzésével a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 5	5
2005/C 93/10	C-19/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Dán Királyság ellen 2005. január 20-án benyújtott kereset 5	5
2005/C 93/11	C-20/05. sz. ügy: A Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004. december 14-i végzésével a K.J.W. Schwibbert elleni ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 6	6
2005/C 93/12	C-28/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven, 2005. január 18-i határozatával a 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout kontra de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 6	6
2005/C 93/13	C-34/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. január 26-án határozatával a Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 7	7
2005/C 93/14	C-35/05. sz. ügy: A Corte Suprema di Cassazione 2004. június 23-i és 2004. november 10-i végzésével a Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH kontra Ministero delle Finanze ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 8	8
2005/C 93/15	C-40/05. sz. ügy: Az Överklagandenämnden för högskolan 2005. február 1-i végzésével a Kaj Lyyski kontra Umeå universitet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 8	8
2005/C 93/16	C-41/05. sz. ügy: A tribunal de première instance de Liège (Belgium) 2005. január 24-i határozatával az Air Liquide Industries Belgium SA kontra Province de Liège ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 9	9
2005/C 93/17	C-42/05. sz. ügy: A Cour de cassation de Belgique (első tanács) 2005. január 20-i határozatával a belga állam kontra Ring Occasions és Fortis Banque ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem 9	9

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 93/18	C-45/05. sz. ügy: A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. február 2-i határozatával a Maatschap Schonewille-Prins kontra Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	10
2005/C 93/19	C-46/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. február 7-én benyújtott kereset	10
2005/C 93/20	C-50/05. sz. ügy: A Korkein Hallinto-oikeus 2005. február 4-i végzésével a Maija Terttu Inkeri Nikula ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	11
2005/C 93/21	C-54/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset	11
2005/C 93/22	C-56/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset	12
2005/C 93/23	C-58/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2005. február 10-én benyújtott kereset	13
2005/C 93/24	C-60/05. sz. ügy: A Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia 2004. december 14-i végzésével a WWF Italia és társai kontra Regione Lombardia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	13
2005/C 93/25	C-66/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2005. február 14-én benyújtott kereset	14
2005/C 93/26	C-72/05. sz. ügy: A Finanzgericht München 2005. február 1-i végzésével a Jörg és Stefanie Wollny Hausgemeinschaft (lakóközösség) kontra Finanzamt Landshut ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	14
2005/C 93/27	C-76/05. sz. ügy: A Finanzgericht Köln 2005. január 27-i végzésével Herbert Schwarz és Marga Gootjes-Schwarz kontra Finanzamt Bergisch Gladbach ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	15
2005/C 93/28	C-78/05. sz. ügy: A Tribunale di Livorno 2005. január 19-i végzésével a Gentilini Umberto kontra Dal Colle Industria Dolciaria SpA. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	15
2005/C 93/29	C-79/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset	16
2005/C 93/30	C-81/05. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005. január 28-i végzésével az Anacleto Cordero Alonso kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	16
2005/C 93/31	C-82/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset	17
2005/C 93/32	C-84/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	18
2005/C 93/33	C-85/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	18

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 93/34	C-86/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	19
2005/C 93/35	C-87/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	19
2005/C 93/36	C-88/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	19
2005/C 93/37	C-94/05. sz. ügy: A Bundesverwaltungsgericht 2004. december 9-i határozatával az Emsland-Stärke GmbH kontra Bezirksregierung Weser-Ems ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	20
2005/C 93/38	C-95/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset	21
2005/C 93/39	C-96/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset	21
2005/C 93/40	C-99/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 24-én benyújtott kereset	21
2005/C 93/41	C-105/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. március 5-én benyújtott kereset	22
2005/C 93/42	C-107/05. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. március 3-án benyújtott kereset	22
2005/C 93/43	A C-165/02. sz. ügy törlése	23
2005/C 93/44	A C-272/02. sz. ügy törlése	23
2005/C 93/45	A C-501/03. sz. ügy törlése	23
2005/C 93/46	A C-100/04. sz. ügy törlése	23
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG		
2005/C 93/47	Az Elsőfokú Bíróság Ítélete 2005. február 3. a T-19/01. sz. Chiquita Brands International, Inc. és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Közös piacszerzés – Banán – Kártérítési kereset – A 2362/98 rendelet – A WTO-t létrehozó egyezmény és a csatolt megállapodások – A WTO Vitarendezési Testületének ajánlásai és határozatai)	24
2005/C 93/48	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 3. a T-139/01. sz. Comafrica SpA és Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Közös piacszerzés – Banán – Az AKCS-államokból és harmadik országokból történő behozatal – A 896/2001/EK rendelet – A 1121/2001/EK rendelet – Megsemmisítési kereset – Elfogadhatóság – Személyében érintett személy – Kártérítési kereset)	24

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 93/49	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 15. a T-256/01. sz. Norman Pyres kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Ideiglenes alkalmazottak felvételi eljárása – A vizsgára való felvétel elutasítása – Korhatár – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)	25
2005/C 93/50	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 15. a T-169/02. sz., Cerveceria Modelo, SA de CV kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A „negra modelo” szöveget tartalmazó, sörösüveget ábrázoló közösségi ábrás védjegybejelentés – Modelo korábbi nemzeti ábrás védjegy – Összetéveszthetőség – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)	25
2005/C 93/51	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 15. a T-296/02. sz., Lidl Stiftung & Co. KG kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Felszólalás – Összetéveszthetőség – A LINDENHOF szómegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem – LINDERHOF korábbi szó- és ábrás védjegy – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)	26
2005/C 93/52	Az Elsőfokú Bíróság Ítélete 2005. február 1. a T-57/03. sz. Societé provençale d'achat et de gestion (SPAG) SA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – HOOLIGAN közösségi szóvédjegy bejelentése – OLLY GAN korábbi szóvédjegyek – Az OHIM elé nem tárt ténybeli és jogi hivatkozások – Elfogadhatóság – Összetéveszthetőség)	26
2005/C 93/53	Az Elsőfokú Bíróság Ítélete 2005. február 3. a T-137/03. sz. Ornella Mancini kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Orvosszakértői állás – Álláshirdetés módosítása – Hatáskörrel való visszaélés – A felvételi bizottság összetétele – Érdemek összehasonlító vizsgálata – Nyilvánvaló értékelési hiba – Férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód – Kártérítési kereset)	27
2005/C 93/54	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 3. a T-172/03. sz. Nicole Heurtaux kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Az előléptetés megtagadása – Az indokolás hiánya – Az érdemek összehasonlító vizsgálata – Megsemmisítés iránti kereset)	27
2005/C 93/55	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 16. a T-284/03. sz. Rosalinda Aycinena kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Magasabb előmeneteli fokozatba történő kinevezés – Besorolás fizetési fokozatba)	27
2005/C 93/56	Az elsőfokú bíróság ítélete 2005. február 16. a T-354/03. sz. Gemma Reggimenti kontra Európai Parlament ügyben (Tisztviselők – Eltartott gyermek útiköltségeinek megtérítése – Két tisztviselő házastárs válásakor az összeg megosztása)	28
2005/C 93/57	Az elsőfokú bíróság elnökének végzése 2005. január 31. a T-447/04. sz. Capgemini Nederland kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Közszolgáltatási szerződések – Közösségi közbeszerzési eljárás – Ideiglenes intézkedés meghozatala iránti eljárás – Fumus boni juris – Sürgősség)	28
2005/C 93/58	T-496/04. sz. ügy: A NORTRAIL Transport GmbH által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset	29
2005/C 93/59	T-11/05. sz. ügy: A Wieland Werke AG, a Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. és az Austria Buntmetall AG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 18-án benyújtott kereset	29
2005/C 93/60	T-31/05. sz. ügy: A Sergio Rossi S.p.A. által 2005. január 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset	30

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2005/C 93/61	T-34/05. sz. ügy: A Bayer CropScience AG, a Makhteshim Agan Holding BV, az Alfa Agricultural Supplies S.A. és az Aragonesas Agro S.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	31
2005/C 93/62	T-36/05. sz. ügy: A Coats Holdings Limited és a J & P Coats Limited által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	32
2005/C 93/63	T-40/05. sz. ügy: A Ritec International Limited által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset	33
2005/C 93/64	T-41/05. sz. ügy: A Dimon Incorporated által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset	33
2005/C 93/65	T-42/05. sz. ügy: Rhiannon Williams által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	34
2005/C 93/66	T-45/05. sz. ügy: A Micronas GmbH által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	35
2005/C 93/67	T-47/05. sz. ügy: Pilar Ange Serrano és társai által az Európai Parlament ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	36
2005/C 93/68	T-48/05. sz. ügy: Yves Franchet és Daniel Byk által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset	36
2005/C 93/69	T-55/05. sz. ügy: A Rijn Schelde Mondia France által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset	37
2005/C 93/70	T-58/05. sz. ügy: Isabel Clara Centeno Mediavilla és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 3-án benyújtott kereset	38
2005/C 93/71	T-60/05. sz. ügy: Az Union française de l'express (UFEX) és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 2-án benyújtott kereset	39
2005/C 93/72	T-76/05. sz. ügy: Dario Scotto által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset	40
2005/C 93/73	T-77/05. sz. ügy: Andrea Balduini által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 19-én benyújtott kereset	40
2005/C 93/74	T-82/05. sz. ügy: Az Olasz Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset	41

II *Előkészítő jogi aktusok*

.....

III *Közlemények*

2005/C 93/75	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C. 82., 2005.4.2	42
--------------	---	----

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. február 22.

a C-141/02 P. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a T-Mobile Austria GmbH ügyben ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Az EK-Szerződés 90. cikkének (3) bekezdése [jelenleg az EK 86. cikk (3) bekezdése] – Az Osztrák Köztársaság által a GSM-szolgáltatóknak kiszabott díjak mértéke – A panasz részbeni elutasítása – Elfogadhatóság)

(2005/C 93/01)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-141/02 P. sz. az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: W. Mölls és K. Wiedner), támogatja: a **Francia Köztársaság** (meghatalmazott: G. de Bergues és F. Million, kontra **T-Mobile Austria GmbH**, korábban max-mobil Telekommunikation Service GmbH, (meghatalmazott: A. Reidlinger, Esser-Wellié és T. Lübbig ügyvédek), a **Holland Királyság** (meghatalmazott: H. G. Sevenster) ügyben, az Európai Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján benyújtott fellebbezés tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas és A. Borg Barthet tanácselnökök, J. P. Puissochet (előadó), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M. F. Contet vezető tisztviselő, 2005. február 22-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának a T-54/99. sz. Max.mobil kontra Bizottság ügyben 2002. január 30-án hozott ítéletét hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság a max.mobil Telekommunikation Service GmbH-nak az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához benyújtott keresetét elutasítja.

3) A Bíróság kötelezi a T-Mobile Austria GmbH-t a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 169., 2002.07.13.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. február 17.

a C-453/02. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt Gladbeck és Edith Linneweber (C-453/02), valamint a Finanzamt Herne-West és Savvas Akritidis (C-462/02) ⁽¹⁾ ügyben

(Hatodik HÉA-irányelv – Szerencsejátékok adómentessége – Az adómentesség feltételeinek és korlátainak meghatározása – Nyilvános játékkaszinókon kívül szervezett játékok adóztatása – Adósemlegesség elvének betartása – 13. cikk B. részének f) pontja – Közvetlen hatály)

(2005/C 93/02)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-453/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesfinanzhof (Németország) a Bíróságnál 2002. december 13-án és 23-án nyilvántartásba vett, 2002. november 6-i végzéseivel az előtte a **Finanzamt Gladbeck** és **Edith Linneweber** (C-453/02), valamint a **Finanzamt Herne-West** és **Savvas Akritidis** (C-462/02) között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann és R. Schintgen bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: M.-F. Contet vezető tisztviselő, 2005. február 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottérték-adó rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint az engedéllyel rendelkező nyilvános játékkaszinóban végzett valamennyi szerencsejáték és játékgép üzemeltetése mentes a HÉA alól, amíg ugyanezen tevékenységnek az említett játékkaszinók üzemeltetőitől eltérő gazdasági szereplők általi folytatása nem élvezi ezt a mentességet.
- 2) A 77/388 hatodik irányelv 13. cikk B. részének f) pontja közvetlen hatállyal rendelkezik abban az értelemben, hogy arra a szerencsejáték vagy játékgép üzemeltetője a nemzeti bíróság előtt hivatkozhat, hogy megakadályozza az e rendelkezéssel össze nem egyeztethető belső jogszabályok alkalmazását.

(¹) HL C 70., 2003.3.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. február 17.

a C-134/03. sz. (Giudice di pace di Genova-Voltri előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Viacom Outdoor Srl kontra Giotto Immobilier SARL ügyben (¹)

(A szolgáltatásnyújtás szabadsága – Verseny – Reklámpalakát-elhelyezési szolgáltatás – Helyi reklámadót bevezető nemzeti szabályozás – A települések által nyújtott nyilvános plakátelhelyezési szolgáltatás – A települések hatásköre a reklámpalakát-elhelyezési szolgáltatás szabályozására – Megkülönböztetéstől mentes belső adó)

(2005/C 93/03)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-134/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Giudice di pace di Genova-Voltri (Olaszország) a Bíróságnál 2003. március 25-én nyilvántartásba vett, 2003. március 10-i végzésével az előtte a **Viacom Outdoor Srl** és a **Giotto Immobilier SARL** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas (előadó), a tanács elnöke, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet, J. Malenovský és U. Löhms bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatal-

vezető: L. Hewlett főtanácsos, 2005. február 17-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az EK 82., EK 86., EK 87. és EK 88. cikkek értelmezésével kapcsolatos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések elfogadhatatlanok.
- 2) Nem ellentétes az EK 49. cikkel az 1993. november 15-i decreto legislativo n° 507 – *Revisione ed armonizzazione dell'imposta comunale sulla pubblicità e del diritto sulle pubbliche affissioni* (507. sz. jogalkotói rendelet – A helyi reklámadó és a plakátadó felülvizsgálata és harmonizációja) által bevezetett helyi reklámadóhoz hasonló adó beszedése.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. február 24.

a C-320/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségzegés – 2000/43/EK irányelv – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása)

(2005/C 93/04)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-320/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: D. Martin) kontra Luxemburgi Nagyhercegség (meghatalmazott: S. Schreiner) ügyben, az EK 226. cikke alapján 2004. július 27-én benyújtott tagállami kötelezettségzegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai R. Silva de Lapuerta a tanács elnöke, J. Makarczyk és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. február 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek a Luxembourgi Nagyhercegség nem teljesítette a nevezett irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

2. A Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezi a költségek viselésére.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(¹) HL C 228., 2004.9.11.

(második tanács)

2004. december 1.

a C-498/01. P. sz., Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kontra Zapf Creation AG ügyben (¹)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2005. február 24.

a C-327/04. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság ügyben (¹)

(2005/C 93/06)

(Az eljárás nyelve: német)

(Tagállami kötelezettségszegés – 2000/43/EK irányelv – Átültetés elmulasztása az előírt határidőn belül)

(2005/C 93/05)

(Az eljárás nyelve: finn)

A C-327/04. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: D. Martin és M. Huttunen) kontra **Finn Köztársaság** (meghatalmazott: T. Pynnä) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2004. július 27-én benyújtott kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, J. Makarczyk és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. február 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel nem fogadta el – ami Áland régiót illeti – azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek, a Finn Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

2) Kötelezi a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

(¹) HL C 239., 2004.9.25.

(„Fellebbezés – Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Feltétlen kizáró okok – A 7. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontja – »New Born Baby szóösszetétel« – A fellebbezésről nem szükséges határozni”)

A C-498/01 P. sz. ügyben, a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (meghatalmazott: A. von Mühlendahl, D. Schennen és C. Røhl Søberg), támogatja: **Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága** (meghatalmazott K. Manji, segítője M. Tappin) által a Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2001. december 20-án benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban másik félként a **Zapf Creation AG**, székhelye: Rödental (Németország), (ügyvédek A. Kockläuner és S. Zech) vett részt, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet (előadó) és R. Schintgen bírák; főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. december 1-jén meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) által benyújtott fellebbezésről nem szükséges határozni.

2. Kötelezi a Zapf Creation AG-t jelen eljárás költségeinek viselésére.

3. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli költségeit.

(¹) HL C 56., 2002.3.2

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(ötödik tanács)

2004. december 16.

a C-222/03 P. sz. az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)** és az **Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)** kontra az **Európai Közösségek Bizottsága** ügyben ⁽¹⁾

(Fellebbezés – EMOGA – Mezőgazdasági termékek átalakítása és forgalmazása feltételeinek javítása – Olívaolaj tárolására, átalakítására és forgalmazására szolgáló berendezés építésére vonatkozó projekt – Arányosság elve – Vis maior – Védelmi jogok)

(2005/C 93/07)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A C-222/03 P. sz. ügyben, az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali (APOL)** és az **Associazione Italiana Produttori Olivicoli (AIPO)**, (ügyvédek: E. Cappelli, P. De Caterini és A. Bandini) által a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2003. május 21-én benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban másik félként vett részt az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: L. Visaggio és C. Cattabriga, segítője: M. Moretto, ügyvéd), a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. Silva de Lapuerta, a tanács elnöke, C. Gulmann és J. Klučka (előadó) bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. R. Grass, 2004. december 16-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja
- 2) A Bíróság kötelezi az **Associazione Produttori Olivicoli Laziali**t és az **Associazione Italiana Produttori Olivicolit** a jelen fellebbezés költségeinek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-76/03 sz. H. Meister kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. október 28-án hozott ítélete ellen H. Meister által 2005. január 18-án benyújtott fellebbezés

(C-12/05 P. sz. ügy)

(2005/C 93/08)

(az eljárás nyelve: francia)

H. Meister, képviseli P. Goergen ügyvéd, 2005. január 18. fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) T-76/03. sz. H. Meister kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2004. október 28-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a fellebbezés elfogadható és megalapozott,
- 2) ebből kifolyólag semmisítse meg az Elsőfokú Bíróságnak (harmadik tanács) a T-76/03. sz. ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletét, a megtámadott ítélet 202-208. pontjaiban szereplő azon rendelkezések kivételével, amelyek megállapították, hogy az OHIM egy olyan közszolgálati jogsértést követett el, amelynek alapján kártérítésnek van helye,
- 3) a jogvitát jogerősen érdemben döntse el, vagy utasítsa az Elsőfokú Bíróságot az eljárás újbóli lefolytatására, és adjon helyt a felperes által első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek,
- 4) kötelezze az OHIM-ot mindkét eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Egyrészt az Elsőfokú Bíróság ítéletének indoklása helytelen, hiányos és önellentmondó, másrészt az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedéseket követett el.

Az indoklásbeli hibák először is a tények eltorzításából állnak. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis a tényállási elemeket önkényesen választotta ki, és azokat pontatlanul állapította meg. Ezen felül ezen hibák a megtámadott határozat hibás jogi minősítéséből, különösképpen a fegyelmi büntetesként való minősítés megtagadásából erednek. Az Elsőfokú Bíróság továbbá azzal követett el indoklási hibát, hogy elismerte az igazgatás széles mérlegelési jogkörét a szolgálati érdek értékelésénél, ami megfosztja tartalmától a tisztviselő érdekei figyelembe vételének kötelezettségét, valamint azzal, hogy azt állította, hogy a szolgálati érdekekkel kapcsolatos feltétel tisztelőben tartása feletti bírósági felülvizsgálat annak megválaszolására kell, hogy korlátozódjon, hogy a

kinevezésre jogosult hatóság nyilvánvalóan helytelen módon élt-e mérlegelési jogkörével. Az Elsőfokú Bíróság egyébként helytelenül értékelte a szolgálati érdek fogalmát, és nem vette figyelembe a tisztviselő érdekét. Ezen túl helytelenül alkalmazta az arányosság elvét azzal, hogy megállapította, hogy a megtámadott határozat megfelel ennek az elvnek, pedig e határozat sem arányos, sem a legkevésbé korlátozó nem volt. Az Elsőfokú Bíróság továbbá hibásan értékelte az új és a korábbi állás egyezőségét vagy megfelelését. Az érvelését követve ugyanis minden olyan újraosztás, amelynél a besorolási fokozat nem változik, megfelelne az állások megegyezősége elvének. Végül pedig az Elsőfokú Bíróság nem jelölte meg azokat az elemeket, amelyeket a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár értékeléséhez felhasznált.

Az Elsőfokú Bíróság több jogban való tévedést is elkövetett. Először is mentesítette az újraosztási döntést az indoklási kötelezettség alól, azon az alapon, hogy az egy sima belső átszervezési döntés, pedig e kötelezettséget általános jogi elvnek lett elfogadva. Ezen túl az Elsőfokú Bíróság jogban való tévedést követett el azzal, hogy nem állapította meg azt, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga sérült. Az Elsőfokú Bíróság továbbá elmulasztotta meghatározni a szabad vélemény-nyilvánításhoz való jog terjedelmét, amellyel a felperes az ügy körülményei között rendelkezhetett. Végül az Elsőfokú Bíróság joggal való tévedést követett el a védelmi jogok alkalmazásával kapcsolatban, különösen az ahhoz való joga tekintetében, hogy újraosztás előtt meghallgassák.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli 2004. július 15-i végzésével a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-18/05. sz. ügy)

(2005/C 93/09)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli (Olaszország) 2004. július 15-i végzésével, amely 2005. január 20-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Casa di Cura Privata Salus SpA kontra Agenzia Entrate Ufficio Napoli 4 ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Commissione Tributaria Provinciale di Napoli a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ 13. cikke B. részének c) pontjában szabályozott adómentesség az adómentes tevékenységek folytatása céljából beszerzett eszközök megszerzésekor megfizetett hozzáadottérték-adóra vonatkozik, vagy az olyan tényállásokra, amikor az ilyen tevékenységekre szánt eszközöket beszerző jogalany az említett eszközöket ezt követően más adóalanyokra ruházza át?
- 2) Ugyanezen rendelkezés feltétel nélküli és kellően pontos előírásokat tartalmaz-e vagy sem, azaz a nemzeti jogrendben közvetlenül alkalmazható-e?
- 3) Az irányelv közvetlen alkalmazhatósága vonatkozásában milyen relevanciával bír a 13. cikk idézett (1) bekezdésének rendelkezése, amely értelmében a norma (B. rész c) pont) végrehajtása során a tagállamoknak meg kell határozniuk a feltételeket „az adókijátszások, az adókikerülések és az esetleges visszaélések” megakadályozására?

⁽¹⁾ HL L 145, 1977.6.13., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Dán Királyság ellen 2005. január 20-án benyújtott kereset

(C-19/05. sz. ügy)

(2005/C 93/10)

(Az eljárás nyelve: dán)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: N. B. Ramussen és G. Wilms, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 20-án (faxon: 2005. január 14-én) keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Dán Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel elmulasztotta 18 687 475 DKK összeg saját forrásként való megfizetését a Bizottság részére, annak 2000. július 27-től felmerült késedelmi kamataival együtt, a Dán Királyság elmulasztotta a közösségi jog, különösen az EK 10. cikkéből és az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló, 1994. október 31-i 94/728/EK, Euratom tanácsi határozat⁽¹⁾ 2. és 8. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Dán Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresetben hivatkozott összeg az a vámösszeg, amelyet a dán vámhatóságok elmulasztottak beszédni az 1994-1997 közötti időszakban egy olyan vállalkozástól, amelynek az említett hatóságok tévedésből egyes árucikkek vámmentes behozatalára adtak engedélyt. Ezt az engedélyt a vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet^(?) I. mellékletének II. szakasza alapján hajókba vagy más vízi járművekbe történő beépítésre, illetve azok berendezésére vagy felszerelésére szolgáló árucikkek tekintetében adták meg. Ellenben az árucikkek konténerek gyártására szolgáltak, és mint ahogyan a dán hatóságok később elismerték, ezekre nem vonatkozott az említett rendelkezés.

A dán hatóságok jogellenesen mulasztották el, hogy az említett összeget saját forrásként a Bizottság rendelkezésére bocsássák. Az e tekintetben emelt kifogások megegyeznek azokkal, amelyeket a Bizottság a C-392/02. sz. ügyben^(?) benyújtott keresetében Dániával szemben felhozott.

⁽¹⁾ HL L 293., 1994.11.12., 9. o.

⁽²⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽³⁾ HL C 31., 2003.2.8., 4. o.

A Tribunale Civile e Penale di Forlì 2004. december 14-i végzésével a K.J.W. Schwibbert elleni ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-20/05. sz. ügy)

(2005/C 93/11)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale Civile e Penale di Forlì (Olaszország) 2004. december 14-i végzésével, amely 2005. január 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a K.J.W. Schwibbert elleni büntetőeljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale Civile e Penale di Forlì a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- A SIAE megkülönböztető jelzés feltüntetése összeegyeztethető-e a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾, az EK 3.cikkével, valamint az EK 23- 27. cikkeivel?

- Ugyanezen megkülönböztető jelzés feltüntetése összeegyeztethető-e a 83/189/EGK⁽²⁾ és a 88/182/EGK⁽³⁾ tanácsi irányelvekkel is?

⁽¹⁾ HL L 346., 1992. 11. 27., 61. o.

⁽²⁾ HL L 109., 1983. 4. 26., 8. o.

⁽³⁾ HL L 81., 1988. 3. 26., 75. o.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven, 2005. január 18-i határozatával a 1. G.J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout kontra de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-28/05. sz. ügy)

(2005/C 93/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. január 18-i határozatával, amely 2005. január 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a 1. G.J.Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout kontra de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Közvetlen hatálya van-e a 85/511/EGK irányelv⁽¹⁾ 11. cikke (1) bekezdése első francia bekezdése és 13. cikk (1) bekezdése második francia bekezdése rendelkezéseinek együttes alkalmazása alapján fennálló, annak biztosítására vonatkozó tagállami kötelezettségnek, hogy a ragadós száj- és körömfájás felderítésével kapcsolatos laboratóriumi vizsgálatokat a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében felsorolt laboratóriumban végezzék?
2. a. Úgy kell-e értelmezni a 85/511/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdését, hogy jogi következménye van annak a körülménynek, hogy a ragadós száj- és körömfájást egy olyan laboratórium állapítja meg, amely nincs felsorolva a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében?

b. Amennyiben a 2.a. kérdésre adott válasz igenlő:

Célja-e a 85/511/EGK irányelv 11. cikke (1) bekezdésének olyan egyes jogalanyok, mint az alapeljárás fellebbezői érdekeinek védelme? Ha a válasz nemleges, hivatkozhatnak-e olyan egyes jogalanyok, mint az alapeljárás fellebbezői a tagállami hatóságok ezen rendelkezésekből eredő kötelezettségeinek esetleges megszegésére?

- c. Amennyiben a 2.b. kérdésre adott válaszból az következik, hogy az egyes jogalanyok hivatkozhatnak a 85/511/EGK irányelv 11. cikkének (1) bekezdésére:

milyen jogi következménye van annak, hogy a ragadós száj- és körömfájást olyan laboratórium állapította meg, amely nincs felsorolva a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében?

3. Úgy kell-e értelmezni a 85/511/EGK irányelv B. mellékletét az irányelv 11. és 13. cikke rendelkezéseinek figyelembevételével, hogy a „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” megemlítése a B. mellékletben az ID-Lelystad B.V.-re is vonatkozhat vagy ez utóbbira is vonatkoznia kell?

4. Amennyiben az előző kérdésekre adott válaszokból az következik, hogy a ragadós száj- és körömfájást megállapíthatja olyan laboratórium, amely nincs felsorolva a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében vagy a 85/511/EGK irányelv B. mellékletét úgy kell értelmezni, hogy a „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” megemlítése az ID-Lelystad B.V.-re is vonatkozhat vagy ez utóbbira is vonatkoznia kell:

Úgy kell-e értelmezni a 85/511/EGK irányelvet, hogy az szabályozza, hogy a döntésre jogosult nemzeti közigazgatási hatóság kötve van az olyan laboratórium vizsgálati eredményéhez, amelyet a 85/511/EGK irányelv B. melléklete felsorol, vagy – amennyiben a 2.b. kérdésre adott válaszból az következik, hogy a közigazgatási hatóság a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló intézkedéseit annak a laboratóriumnak az eredményeire is alapozhatja, amely nincs felsorolva a 85/511/EGK irányelv B. mellékletében – ez utóbbi laboratórium eredményeihez, vagy e hatósági jogkör meghatározása a tagállam eljárási autonómiájához tartozik és az alapeljárásban eljáró bírónak meg kell vizsgálnia, hogy vajon a vonatkozó rendelkezéseket attól függetlenül alkalmazni kell-e, hogy a laboratóriumi vizsgálatra valamely közösségi jogi vagy nemzeti jogi kötelezettség alapján kerül sor, továbbá, hogy vajon a nemzeti eljárásjogi keret alkalmazása a közösségi jogi rendelkezések végrehajtását nem teszi-e rendkívül nehézé vagy gyakorlatilag lehetetlenné?

5. Amennyiben a 4. kérdésre adott válaszból az következik, hogy a nemzeti hatóságok laboratóriumi eredményhez való kötöttségét a 85/511/EGK irányelv szabályozza:

Feltétlenül kötelezi-e a nemzeti hatóságokat a ragadós száj- és körömfájás körében valamely laboratórium által elvégzett vizsgálat? Amennyiben a válasz nemleges, milyen mérlegelési szabadságot enged a 85/511/EGK irányelv a nemzeti hatóságok részére?

(¹) A Tanács 1985. november 18-i 85/511/EGK irányelve a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről (HL L 315., 11.o.).

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. január 26-án határozatával a Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-34/05. sz. ügy)

(2005/C 93/13)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. január 26-i határozatával, amely 2005. január 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Maatschap J. en G. P. en A. C. Schouten kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy értelmezendő-e a 1254/1999/EK rendelet (¹) 12. cikke (2) bekezdésének b) pontja, és a 3887/92/EGK rendelet (²) 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja, hogy egy takarmánytermő-területként megjelölt terület már nem tekinthető „rendelkezésre álló” területnek, ha az a vonatkozó időszakon belül bármely időpontban víz alatt állt?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: kötelezőek-e ezek a rendelkezések, különösen az alkalmazásukból eredő következményekkel összefüggésben?
- 3) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: milyen kritériumok alapján kell megítélni, hogy egy takarmánytermő-területként megjelölt terület, amely bármely időpontban víz alatt állt, a 1254/1999/EK rendelet 12. cikke (2) bekezdésének b) pontja és a 3887/92/EGK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében „rendelkezésre álló” területnek tekinthető-e?

(¹) A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 21. o.).

(²) Az egyes közösségi támogatási rendszerekre vonatkozó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 23-i 3887/92/EGK bizottsági rendelet (HL L 391., 36. o.).

A Corte Suprema di Cassazione 2004. június 23-i és 2004. november 10-i végzésével a Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH kontra Ministero delle Finanze ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-35/05. sz. ügy)

(2005/C 93/14)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Corte Suprema di Cassazione (Olaszország) 2004. június 23-i és 2004. november 10-i végzésével, amely 2005. január 31-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH kontra Ministero delle Finanze ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Corte Suprema di Cassazione a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- vajon az 1979. december 6-i, 79/1072/EGK nyolcadik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. és 5. cikkeit, azon részben, amelyben a nem honos jogosult vagy megbízó javára történő visszatérítést annak a feltételnek rendeli alá, hogy a javakat vagy szolgáltatásokat adóköteles ügyletek teljesítéséhez használják fel, úgy kell-e értelmezni, hogy a nem fizetendő és tévesen több szakaszban felszámított, és az államkincstárnak átutalt HÉA is visszatéríthető-e? igenlő válasz esetén, vajon irányelv hivatkozott rendelkezéseivel ellentétes-e az olyan nemzeti jogszabály, amely kizárja a nem honos vevő/megbízó részére történő visszatérítést annak alapján, hogy a felszámított és megfizetett adó nem vonható le, jöllehet nem kellett volna megfizetni?
- vajon általánosságban kiolvasható-e az egységes közösségi szabályozásból, hogy a vevő vagy megbízó az államkincstárral szemben adófizetésre kötelezettek; vajon összeegyeztethető-e ezzel a szabályozással, és különösen a HÉA semlegességének elvével, a hatékony érvényesülés és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elveivel, hogy a nemzeti jog az adóalany vevőnek vagy megbízónak, akiket a nemzeti szabályozás adófelszámítási és adófizetési kötelezettségek címzettjeinek minősít, az államkincstárral szemben nem biztosít visszatérítési jogosultságot nem fizetendő adó felszámítása és megfizetése esetében; vajon ellentmond-e a hatékony érvényesülés és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének az olyan nemzeti jogszabály, amely – a nemzeti bíróságok által neki tulajdonított értelmezésben – a közösségi jog megsértésével behajtott adó visszatérítése érdekében

a vevő vagy megbízó számára csak a termék értékesítőjével vagy a szolgáltatás nyújtójával, és nem az államkincstárral szemben teszi lehetővé az eljárást, jöllehet a nemzeti jogrendben létezik hasonló eset a közvetlen adók kapcsán, ahol mindkét adóalany jogosult visszatérítést kérni az államkincstártól?

⁽¹⁾ HL L 331., 1979.12.27., 11. o.

Az Överklagandenämnden för högskolan 2005. február 1-i végzésével a Kaj Lyyski kontra Umeå universitet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-40/05. sz. ügy)

(2005/C 93/15)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Överklagandenämnden för högskolan (Svédország) 2005. február 1-i végzésével, amely 2005. február 3-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Kaj Lyyski kontra Umeå universitet ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a következő kérdésekről:

- A közösségi jog, és különösen az EK 12. cikk kizárja-e azt, hogy egy svéd iskolában való foglalkoztatás feltétel legyen a tanárok képzésében való részvétel megengedhetőségének vizsgálata során, amely képzés célja, hogy rövidtávú megoldást biztosítson Svédországban a képzett tanárok iránti igény kielégítésére? Tekinhető-e az ilyen követelmény indokoltnak és arányosnak?
- Az első kérdésre adott választ befolyásolja-e az, hogy a képzésre – egy Svédországtól eltérő tagállamban lévő iskolában foglalkoztatott – jelentkező svéd állampolgár vagy más tagállam állampolgára?
- Az első kérdésre adott választ befolyásolja-e az, hogy a tanárok képzését csak meghatározott időre hozták létre, vagy pedig egy állandóbb jellegű képzésről van szó?

A tribunal de première instance de Liège (Belgium) 2005. január 24-i határozatával az Air Liquide Industries Belgium SA kontra Province de Liège ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-41/05. sz. ügy)

(2005/C 93/16)

(az eljárás nyelve: francia)

A tribunal de première instance de Liège (Belgium) a Bíróság hivatalához 2005. február 3-án érkezett, 2005. január 24-i határozatával az előtte az Air Liquide Industries Belgium SA és a Province de Liège között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A tribunal de première instance de Liège (Belgium) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Az Európai Közösség létrehozásáról szóló Szerződés 87. cikke értelmében állami támogatásnak kell-e tekinteni a földgáz üzemanyagotöltő állomásokon használt motoroknak, a más ipari gáz céljára használt motorok kivételével, a hajtómotorokra kivetett kommunális adó alóli mentesítését?
- 2) A fenti kérdésre adott igenlő válasz esetén a nemzeti bíróságnak, amelyhez a hajtómotorokra kivetett kommunális adó alóli mentességben nem részesülő adózó keresetet nyújtott be, köteleznie kell-e a fenti adót kivető hatóságot arra, hogy azt térítse vissza a fenti adózó részére, ha megállapítja, hogy az adót kivető hatóság számára az adónak a hajtómotorokra kivetett kommunális adó alóli mentességben részesülő adózótól való követelése vagy nem lehetséges?
- 3) Az ipari gáznak kompressziós állomások felállítását szükségessé tevő, rendkívül nagy nyomás alatt álló vezetékben történő szállítására használt motorokat terhelő hajtómotorokra kivetett adót az egységes szerkezetbe foglalt Szerződés 25. és ezt követő cikkei által tiltott azonos hatású díjnak kell-e tekinteni, amikor úgy tűnik, hogy az adót egy tartomány vagy település az ezek területén kívülre szállított ipari gáz esetén veti ki, míg az ugyanilyen körülmények mellett szállított földgáz mentes ezen adó alól?
- 4) Az ipari gáznak kompressziós állomások felállítását szükségessé tevő rendkívül nagy nyomás alatt álló vezetékben történő szállítására használt motorokat terhelő hajtómotorokra kivetett adót az egységes szerkezetbe foglalt Szerződés 90. és ezt követő cikkei által tiltott belső adót kivető rendel-

kezésnek kell-e tekinteni, amikor úgy tűnik, hogy a földgáz szállítása mentes az adó alól?

- 5) Abban az esetben, ha fenti kérdésekre igenlő válasz adandó, a hajtómotorokra kivetett adót megfizető adózó megalapozottan kérheti-e annak visszatérítését 1992. július 16-a, a Legros és társai ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjáig visszamenőleg?

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) 2005. január 20-i határozatával a belga állam kontra Ring Occasions és Fortis Banque ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-42/05. sz. ügy)

(2005/C 93/17)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a Bíróság hivatalához 2005. február 3-án érkezett, 2005. január 20-i határozatával az előtte a belga állam, a Ring Occasions és a Fortis Banque között folyamatban lévő eljárásban előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Cour de cassation de Belgique (első tanács) a következő a kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Abban az esetben, ha a termékértékesítés olyan adóalany részére történik, aki az eladó által elkövetett adókijátszás tudta nélkül jóhiszeműen kötött szerződést, a hozzáadottérték-adó semlegességének elvéből következik-e az, hogy az adásvételi szerződésnek egy belső polgári jogi – az eladó által elérni kívánt cél törvénytelensége miatt közérdekbe ütköző szerződéshez a semmisség jogkövetkezményét fűző – szabály folytán fennálló érvénytelensége következtében ezen adóalany elveszti az adó levonásának jogát?
- 2) Eltérő-e a válasz akkor, ha a semmisséget maga a hozzáadottérték-adó kijátszása okozza?

A College van Beroep voor het bedrijfsleven 2005. február 2-i határozatával a Maatschap Schonewille-Prins kontra Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-45/05. sz. ügy)

(2005/C 93/18)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven (Hollandia) 2005. február 2-i határozatával, amely 2005. február 4-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Maatschap Schonewille-Prins kontra Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni az 1254/1999/EK rendelet⁽¹⁾ 21. cikkét, hogy az 1760/2000/EK rendelet betartásával kapcsolatos, bármilyen szabálytalanság egy állat vonatkozásában az állatra megállapított vágási támogatásból való teljes kizárást vonja maga után?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén érvényes-e az 1254/1999/EK rendelet 21. cikke, különösen az abból eredő következményekre tekintettel?
- 3) Alkalmazható-e a 2419/2001/EK rendelet⁽²⁾ 44. és 45. cikke a 1760/2000/EK rendelet⁽³⁾ betartása során elkövetett szabálytalanságokra?
- 4) A harmadik kérdésre adott igenlő válasz esetén azt jelenti-e a 2419/2001/EK rendelet 44. cikkével együtt olvasott 45. cikkének helyes alkalmazása, hogy a vágási támogatásból való teljes kizárás nem alkalmazható a számítógépes adatbázis felé történő bejelentéssel kapcsolatos mulasztás miatt, ha a közölt adatok, mint a jelen ügyben a beszállítási adatok, tényszerűen teljes mértékben helyesek (és kezdettől fogva azok voltak, így nem kellett őket helyesbíteni)? Ha ez nem vonatkozik minden mulasztásra, vonatkozik-e a jelen jogvita tényállására, ahol a mulasztás az adatok késedelmes továbbításában áll (néhány nap vagy hét), miközben a vágásra jelentősen későbbi időpontban kerül sor?
- 5) Úgy kell-e értelmezni a 3887/92/EGK rendelet⁽⁴⁾ 11. cikkét, és/vagy a 1760/2000/EK rendelet 22. cikkét, és/vagy a 2419/2001/EK rendelet 47. cikkének (2) bekezdését, hogy a tagállamok jogosultak nemzeti szankció útján a vágási támogatásra vonatkozó közösségi szabályokon alapuló

jogosultsággal kapcsolatos levonásokat és kizárásokat alkalmazni e rendelet betartásának biztosítása érdekében?

- 6) Az ötödik kérdésre adott részben vagy egészben igenlő válasz esetén a közösségi szabályokban előírt, a közösségi levonások és kizárások alóli kivételek, különösen a 2419/2001/EK rendelet 44. és 45. cikke, megfelelően alkalmazandók-e a nemzeti levonásokra és kizárásokra is?
- 7) A hatodik kérdésre adott igenlő válasz esetén azt eredményezi-e a 2419/2001/EK rendelet 44. cikkével együtt olvasott 45. cikkének helyes alkalmazása, hogy a számítógépes adatbázis felé történő bejelentéssel kapcsolatos mulasztások, különösen az adatok késedelmes továbbítása, nem vezethetnek a vágási támogatásból való kizáráshoz, ha a nyilvántartásba bevezetett adatok, mint a jelen ügyben a beszállítás dátuma, tényszerűen teljes mértékben helyesek?

⁽¹⁾ A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 160., 21. o.).

⁽²⁾ A 3508/92/EGK tanácsi rendelettel az egyes közösségi támogatási intézkedésekre vonatkozóan létrehozott egységes igazgatási és ellenőrzési rendszer részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2001. december 11-i 2419/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 327., 11. o.).

⁽³⁾ A szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2000. július 17-i 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 204., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az egyes közösségi támogatási rendszerekre vonatkozó integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1992. december 23-i 3887/92/EGK bizottsági rendelet (HL L 391., 36. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által Írország ellen 2005. február 7-én benyújtott kereset

(C-46/05. sz. ügy)

(2005/C 93/19)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Nicola Yerrell, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 7-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

a) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az Európai Légitársaságok Szövetsége (AEA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF), az Európai Közforgalmi Pilóták Szövetsége (ECA), az Európai Regionális Légitársaságok Szövetsége (ERA) és a Légiszállítók Nemzetközi Szövetsége (IACA) által kötött⁽¹⁾, a polgári repülésben dolgozó utazó munkavállalók munkaidejének szervezéséről szóló európai megállapodásról szóló, 2000. november 27-i 2000/79/EK tanácsi irányelvnek, vagy nem biztosította, hogy a menedzsment és a munkavállalók megállapodás útján bevezessék a szükséges intézkedéseket és/vagy nem tájékoztatta a Bizottságot a fentiekről Írország nem teljesítette az EK-Szerződés alapján fennálló kötelezettségeit; és

b) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére nyitva álló határidő 2003. december 1-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 302., 2000.12.1., 57.o.

A Korkein Hallinto-oikeus 2005. február 4-i végzésével a Maija Terttu Inkeri Nikula ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-50/05. sz. ügy)

(2005/C 93/20)

(Az eljárás nyelve: finn)

A Korkein Hallinto-oikeus (Finnország) 2005. február 4-i végzésével, amely 2005. február 8-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Maija Terttu Inkeri Nikula ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Korkein Hallinto-oikeus a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Úgy kell-e értelmezni a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 33. cikkének (1) bekezdését, hogy ezzel a rendelkezéssel nem egyeztethető össze az, ha úgy állapítják meg a betegbiztosítási járulékokat egy olyan esetben, amikor a nyugdíjas a rendelet 27. cikke alapján a betegségi és anyasági ellátásokat csak a lakóhelye szerinti intézménytől igényelheti és azok költségeit ez az intézmény viseli, hogy abban a tagállamban, amelyben a nyugdíjas lakik, a járulékmérték megállapításának alapjaként a lakóhely szerinti államból kapott nyugdíjak mellett azokat a nyugdíjakat is figyelembe veszik, amelyeket egy másik tagállamból kap, de csak annyiban, amennyiben a járulékok nem haladják meg a lakóhely szerinti államból kapott nyugdíjárandóságok összegét?

⁽¹⁾ HL 1971. L 149., 2. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset

(C-54/05. sz. ügy)

(2005/C 93/21)

(Az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M. Van Beck és M. Huttunen, kézbesítési címük: Luxembourg) 2005. február 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel tranzitengedélyt követel meg azon járművek esetében, amelyeket szabályosan használtak és nyilvántartásba vettek egy másik tagállamban, a Finn Köztársaság nem teljesítette az EK 28. és az EK 30. cikkek alapján fennálló kötelezettségeit;

2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A járművek nyilvántartásba vételéről szóló 1598/1995 finn rendelet rendelkezéseiből következik, hogy egy olyan személy, akinek szokásos tartózkodási helye Finnországban van, ideiglenes tranzitengedélyt köteles kérni egy járműre, amelyet szabályosan nyilvántartásba vettek és biztosítottak egy másik tagállamban, a jármű behozatalakor, vagy egy másik tagállam, vagy egy harmadik ország felé a Finnországon való átszállításakor. Ezen engedély hiányában egy olyan személy, akinek a szokásos tartózkodási helye Finnországban van, nem használhatja Finnországban azt a járművet, amelyet azt megelőzően egy másik tagállamban nyilvántartásba vettek és biztosítottak. Ezen engedély megszerzéséhez szükséges, hogy a Finnországban tartózkodó személy, aki egy más tagállamban nyilvántartásba vett járművet hoz be, egy határátkelőhelyen megjelenjen, kérelmezze az engedélyt és kifizesse a vonatkozó adókat. A járművet az engedély kiállítása előtt nem használhatja. Az engedély érvényessége általában hét nap, amelynek során a jármű importőrének a járművet Finnországban nyilvántartásba kell vetetnie, amennyiben azt az ideiglenes tranzitengedély rendszerétől eltérően akarja használni.

Az EK 28. cikk megtiltja a behozatali mennyiségi korlátozásokat és az azzal azonos hatású intézkedéseket.

Amennyiben egy Finnországban tartózkodó személy egy más tagállamban nyilvántartásba vett járművet hoz be Finnországba, vagy egy másik tagállam, illetve egy harmadik ország felé szállítja azt Finnországon keresztül, meg kell állnia Finnország határán, hogy ott tranzitengedélyt kérelmezzen és a járművet rendszeres határellenőrzéseknek vetik alá, amelyek egyértelműen a mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősülnek az EK 28. cikk értelmében.

Finnország nem terjesztett elő olyan tényt azon feltevés alátámasztására, amely szerint a hatékony pénzügyi ellenőrzés biztosításának nincs más eszköze, mint a tranzitengedélyezés rendszere, amely a gyakorlatban azt jelenti, hogy egy személy, akinek a szokásos tartózkodási helye Finnországban van, köteles a sajátos alakosságoknak a határon rendszeresen eleget tenni, azaz a legközelebbi határátkelőhelyen megjeleni és tranzitengedélyt kérelmezni anélkül, hogy bármilyen jogi biztosítékkal rendelkezne arra vonatkozóan, hogy Finnországban használhatja a járművet, amelyet szabályosan nyilvántartásba vettek, biztosítottak és műszaki szempontból ellenőriztek egy másik tagállamban. Az ilyen rendszeresen ismétlődő alakszerűségek az áruk szabad mozgása alapvető korlátozásának minősülnek.

Amennyiben a Bíróságnak mégis az volna az álláspontja, hogy a kérdéses rendszer az EK 30. cikk alapján közösségi szinten

igazolható, a Bizottság az engedély időtartamával érvelne, amely a rendelet szerint általában hét nap, mindenesetre aránytalanul rövid.

E megfontolások alapján a Bizottság úgy véli, hogy a Finnországban hatályban lévő, a tranzitengedélyek rendszerére vonatkozó 1598/1995 rendelet ellentétes az EK 28. és az EK 30. cikkeivel. Amennyiben a Bíróságnak mégis az volna az álláspontja, hogy a kérdéses rendszer közösségi szinten az EK 30. cikke alapján igazolható, a Bizottság úgy érvelne, hogy az engedély időtartama, amely a rendelet szerint általában hét nap, egyébként az EK 28. és az EK 30. cikkeivel ellentétes.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 9-én benyújtott kereset

(C-56/05. sz. ügy)

(2005/C 93/22)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Dimitris Triantafyllos, a Bizottság jogtanácsosa, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 9-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 2-i 2003/48/EK tanácsi irányelvnek (HL L 157., 2003.6.26., 38-48. o.), vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal, a Görög Köztársaság nem teljesítette az irányelv 17. cikkéből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére rendelkezésre álló határidő 2004. január 1-jén lejárt.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2005. február 10-én benyújtott kereset

(C-58/05. sz. ügy)

(2005/C 93/23)

(Az eljárás nyelve: svéd)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: L. Ström van Lier és N. Yerrel meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxemburg, 2005. február 10-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az Európai Légitársaságok Szövetsége (AEA), az Európai Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szövetsége (ETF), az Európai Közforgalmi Pilóták Szövetsége (ECA), az Európai Regionális Légitársaságok Szövetsége (ERA) és a Légiszállítók Nemzetközi Szövetsége (IACA) által kötött, a polgári repülésben dolgozó utazó munkavállalók munkaidejének szervezéséről szóló európai megállapodásról szóló, 2000. november 27-i 2000/79/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, a Svéd Királyság nem teljesítette az ezen irányelv 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. december 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 302, 2000. 12. 1., 57.o.

A Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia 2004. december 14-i végzésével a WWF Italia és társai kontra Regione Lombardia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-60/05. sz. ügy)

(2005/C 93/24)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia (Olaszország) 2004. december 14-i végzésével, amely 2005. február 10-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a WWF Italia és társai kontra Regione Lombardia ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale amministrativo Regionale per la Lombardia a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) -A 79/409/EK irányelv ⁽¹⁾ úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamoknak az állam és megyék nemzeti jogrendben meghatározott belső hatáskörmegosztásától függetlenül olyan átültető rendelkezéseket kell megalkotniuk, amelyek minden, az irányelv által védelemre érdemesnek tartott helyzetet szabályoznak, különös tekintettel annak biztosítására, hogy a 9. cikk (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott „kis számot” ne haladják meg a vadászati felhasználás során?

2) Kifejezetten az eltérés tárgyát képező mennyiségre vonatkozóan az irányelv úgy kell-e értelmezni, hogy az átültető nemzeti jogszabálynak egy, esetlegesen az ezzel megbízott hiteles szakértő szerv által meghatározott vagy meghatározható paraméterekre kell-e utalnia, és ily módon az eltérés tárgyát képező vadászati felhasználás gyakorlata olyan mutatókon alapul, amelyek objektíve meghatároznak egy nem túlléphető mennyiségi értéket nemzeti vagy akár megyei szinten is, tekintetbe véve a fennálló különféle lehetséges környezeti feltételeket?

3) A 157/92. törvény 19/B. cikkében foglalt nemzeti rendelkezés, amely kötelező, de az I.N.F.S-t nem kötő szakvéleménytől teszi függővé egy ilyen paraméter meghatározását, anélkül ugyanakkor, hogy együttműködési eljárást írna elő a megyék között, amely kötelező jelleggel határozná meg minden egyes faj tekintetében az eltérés tárgyát képező felhasználásokra vonatkozó, nemzeti szinten „kis számúnak” tekintett mennyiségi határértékek megoszlását, a 79/409/EK irányelv 9. cikkének helyes alkalmazását valósítja-e meg?

4) -Az olasz megyék által engedélyezett, eltérés tárgyát képező, vadászati felhasználás közösségi szabályozással való összeegyeztethetősége vizsgálatának a 157/92 törvény 19/B cikkében foglalt ellenőrzési eljárása, amelyet figyelmeztetési szakasz előz meg, tehát határidőkhöz kötött, csakúgy mint az intézkedés elfogadása és közzététele, amelyekkel egy időben már telik azon rövid vadászidény, amelyre vonatkozóan a felhasználások engedélyezettek, alkalmas-e a 79/409/EK irányelv közvetlen alkalmazhatóságának biztosítására?

(¹) HL L 103, 1979.4.25., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Holland Királyság ellen 2005. február 14-én benyújtott kereset

(C-66/05. sz. ügy)

(2005/C 93/25)

(Az eljárás nyelve: holland)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Denis Martin és Pieter van Nuffel, meghatalmazottak, 2005. február 14-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel a betegbiztosítási járulék kiszámítása során más tagállam jogszabályai szerint folyósított nyugdíjakat is figyelembe veszi, a Holland Királyság nem teljesítette a 1408/71/EGK rendelet (¹) 33. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten [egyres egészségügyi ellátások általános rendszeréről szóló holland törvény] („AWBZ”) célja a betegség és a hosszantartó súlyos betegség esetén felmerülő kezelési, ellátási és ápolási költségek viseléséhez való hozzájárulás. Minden honos személy, azaz mindenki, aki Hollandiában lakóhellyel rendelkezik, biztosítva

van. Tehát egyfajta „társadalombiztosításról” van szó. A Wet Financiering Volksverzekeringen [a társadalombiztosítás finanszírozásáról szóló holland törvény] alapján minden biztosított személy járulékfizetésre köteles. A járulékot e személyek összjövedelme alapján számítják ki.

E rendszernek az a következménye, hogy az, aki Hollandiában lakik és egyidejűleg holland nyugdíjat és más tagállam jogszabályai szerint folyósított nyugdíjat is kap, biztosítva van az AWBZ alapján egyes egészségügyi ellátások költségei tekintetében, azonban járulékot is kell fizetnie. E járulék kiszámítása során ugyanúgy figyelembe veszik a holland nyugdíjat, mint az egyéb nyugdíjat is.

A Bizottság szerint a rendelet 33. cikkének (1) bekezdése kizárólag a holland nyugdíj figyelembevételét engedi meg e járulék kiszámítása során; Hollandia úgy véli, hogy az összjövedelem vehető figyelembe beleértve azt a nyugdíjat is, amelyben az érdekelt személy más tagállam jogszabályai szerint részesül.

(¹) HL L 149., 1971.7.5., 2. o. Az 1996. december 2-i 118/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 28., 1997.1.30., 1. o.) módosított és naprakésszé tett és utoljára a 2004. március 31-i 631/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 100., 2004.4.6., 1. o.) módosított rendelet.

A Finanzgericht München 2005. február 1-i végzésével a Jörg és Stefanie Wollny Hausgemeinschaft (lakóközösség) kontra Finanzamt Landshut ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-72/05. sz. ügy)

(2005/C 93/26)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht München (Németország) 2005. február 1-i végzésével, amely 2005. február 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jörg és Stefanie Wollny Hausgemeinschaft (lakóközösség) kontra Finanzamt Landshut ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht München a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Hogyan kell értelmezni a 77/388/EGK irányelv ⁽¹⁾ 11. cikke A. része (1) bekezdésének c) pontjában a „felmerült kiadása” fogalmat? Magában foglalja-e a teljes egészében a vállalkozás eszközének minősülő épületben lévő magáncélra felhasznált lakással kapcsolatban felmerült kiadás (a folyó ráfordítások mellett) a mindenkori tagállami szabályozásnak is megfelelően az épületek elhasználódása utáni éves értékcsökkenési leírást és/vagy a beszerzési és előállítási költségeknek a mindenkori tagállami adólevonás-módosítási időszakhoz igazodva kiszámított éves levonási hányadát, amelyek hozzáadottérték-adó levonására jogosítottak?

⁽¹⁾ HL L 145., 1.o.

A Finanzgericht Köln 2005. január 27-i végzésével Herbert Schwarz és Marga Gootjes-Schwarz kontra Finanzamt Bergisch Gladbach ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-76/05. sz. ügy)

(2005/C 93/27)

(Az eljárás nyelve: német)

A Finanzgericht Köln (Németországi Szövetségi Köztársaság) 2005. január 27-i végzésével, amely 2005. február 16-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Herbert Schwarz és Marga Gootjes-Schwarz kontra Finanzamt Bergisch Gladbach ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Az EKSZ 8a./18. cikkbe (személyek szabad mozgása), 48./39. cikkbe (munkavállalók szabad mozgása), 52./43. cikkbe (letelepedési szabadság), illetve 59./49. cikkbe (a szolgáltatásnyújtás szabadsága) ütközik-e, hogy a Jövedelemadó-törvény 10. §-a (1) bekezdése 9. pontjának az 1998. és 1999. években hatályos változata szerint bizonyos német iskolák részére fizetett tandíjak figyelembe vehetők adócsökkentő hatású különleges kiadásként, a Közösség területén máshol található iskolák részére fizetett tandíjak azonban nem?

A Tribunale di Livorno 2005. január 19-i végzésével a Gentilini Umberto kontra Dal Colle Industria Dolciaria SpA. ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-78/05. sz. ügy)

(2005/C 93/28)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A Tribunale di Livorno (Olaszország) 2005. január 19-i végzésével, amely 2005. február 17-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Gentilini Umberto kontra Dal Colle Industria Dolciaria SpA. ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Livorno a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- a) A tagállamok önálló vállalkozóként működő kereskedelmi ügynökökre vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról szóló, 1986. december 18-i 86/653/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 17. cikkében foglaltak alapján az irányelv ezt követő 19. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti végrehajtó rendelkezés lehetővé teheti, hogy az ügynököt megillető kártalanítás az aláíró feleket kötelező kollektív szerződés szerint kerüljön kifizetésre, független legyen a 17. cikk (2) bekezdése a) pontjának két francia bekezdésében foglalt feltételektől, és nem az irányelvben, hanem magában a kollektív szerződésben megállapított kritériumok alapján legyen számszerűsíthető, azzal a következménnyel, hogy a kifizetett kártalanítás összege sok esetben jóval alacsonyabb az irányelv által előírt maximumnál?
- b) A kártérítés összegét analitikus módon kell-e kiszámítani, azoknak a további jutalékoknak a felbecsülésével, amelyeket az ügynök a jogviszony megszűnését követő években az általa szerzett ügyfelek vagy az általa megkötött üzletek számának növekedése után kaphatott volna, a méltányosság szempontját csakis az összeg kiigazítása során alkalmazva, vagy megengedettek egyéb számítási módszerek is, amelyek nagyobb teret engednek a méltányosság szempontjának?

⁽¹⁾ HL L 382., 1986.12.13., 17. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(C-79/05. sz. ügy)

(2005/C 93/29)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: U. Wölker és A. Aresu, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadott el minden kivitelezhető elővigyázatossági intézkedést a szabályozott anyagok szivárgásának megakadályozása, illetve minimálisra csökkentése érdekében, különös tekintettel a 3 kg-nál több folyékony hűtőközeget tartalmazó rögzített berendezések szivárgásának évenkénti ellenőrzésére, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 17. cikke (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A rendelkezésre álló információk alapján az Olasz Köztársaság még nem fogadta el a 2037/2000/EK irányelv 17. cikke (1) bekezdése alapján kötelező intézkedéseket.

⁽¹⁾ HL L 244, 2000.9.29., 1. o.

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social 2005. január 28-i végzésével az Anacleto Cordero Alonso kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-81/05. sz. ügy)

(2005/C 93/30)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Spanyolország) 2005. január 28-i végzésével, amely 2005. február 18-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az Anacleto Cordero Alonso kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Vajon a tagállamoknak az a kötelezettsége, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződésből, illetve a Közösség intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket (EK 10. cikk), valamint a közösségi jog nemzeti joggal szembeni elsőbbségének elve önmagukban és a belső jog kifejezett rendelkezései nélkül felhatalmazzák-e a nemzeti bíróságokat arra, hogy eltekintsenek minden olyan nemzeti jogszabály alkalmazásától, amelyek a közösségi joggal ellentétesek, függetlenül a nemzeti rendelkezéseknek a jogszabályi hierarchiában elfoglalt helyétől (rendeletek, törvények vagy maga az alkotmány)?
2. a) Ha a spanyol közigazgatási intézményeknek és bíróságoknak egy olyan munkavállalónak, akinek a munkáltatóját fizetéseketlené nyilvánították, a Fondo de Garantía Salarial által fizetendő végkielégítéshez való jogáról kell határoznia, amely végkielégítés a munkavállalót egy olyan munkaszerződés megszűnése következtében illeti, amelynek fizetéseketlenséggel szembeni biztosítékát nemzeti jogszabály állapította meg, közösségi jogot alkalmaznak-e, jöllehet a 80/987/EGK irányelv⁽¹⁾ 1. és 3. cikkeiben nem szerepel kifejezetten a szerződés megszűnése miatti végkielégítés?
- b) Igenlő válasz esetén, a 80/987/EGK irányelv és az ezt átültető nemzeti jogszabályok alkalmazása során a spanyol közigazgatási intézmények és bíróságok kötvé vannak-e a törvény előtti egyenlőség közösségi jogból eredő elvének és a hátrányos megkülönböztetés közösségi jogból eredő tilalmának a közösségi jog értelmezése során az Európai Közösségek Bírósága által megállapított jelentéséhez, jöllehet ez az értelmezés nem esik egybe ugyanezen, a spanyol alkotmányban is elismert alapjognak a spanyol alkotmánybíróság ítélezési gyakorlata által adott értelmezésével?

c) Igenlő válasz esetén, a törvény előtti egyenlőségnek a közösségi jogból eredő alapvető joga az egyenlő bánásmód kötelezettségét jelenti-e olyan körülmények között, amikor egy munkavállalónak a szerződés megszűnése miatti végkielégítéshez való jogát bírósági ítélet állapította meg, valamint olyan körülmények között, amikor ez a jog valamely munkavállaló és munkáltató között bíróság előtt és bírósági jóváhagyással létrejött egyezség eredménye?

3. a) Amikor valamely tagállam belső jogában már a 2002/74/EK irányelv⁽²⁾ hatályba lépése előtt elismerte a munkavállalónak azt a jogát, hogy munkáltatói fizetésképtelenség esetén munkaszerződés megszűnése miatti végkielégítésének vonatkozásában valamely garanciaintézet védelmében részesüljön, értelmezhető-e ez oly módon, hogy 2002. október 8-tól, a fent hivatkozott irányelv hatályba lépésétől kezdődően a tagállam közösségi jogot alkalmaz, jóllehet nem telt még el az irányelv átültetésére kitűzött végső határidő, amikor a szóban forgó, szerződés megszűnése miatti végkielégítés garanciaintézet általi kifizetéséről dönt 2002. október 8-a után megállapított munkáltatói fizetésképtelenség esetén?

b) Igenlő válasz esetén, az 80/987/EGK irányelv és az ezt átültető nemzeti jogszabályok alkalmazása során a spanyol közigazgatási intézmények és bíróságok kötve vannak-e a törvény előtti egyenlőség közösségi jogból eredő elvének és a hátrányos megkülönböztetés közösségi jogból eredő tilalmának a közösségi jog értelmezése során az Európai Közösségek Bírósága által megállapított jelentéséhez, jóllehet ez az értelmezés nem esik egybe ugyanezen, a spanyol alkotmányban is elismert alapjognak a spanyol alkotmánybíróság ítélezési gyakorlata által adott értelmezésével.

c) Igenlő válasz esetén, a törvény előtti egyenlőségnek a közösségi jogból eredő alapvető joga az egyenlő bánásmód kötelezettségét jelenti-e olyan körülmények között, amikor egy munkavállalónak a szerződés megszűnése miatti végkielégítéshez való jogát bírósági ítélet állapította meg, valamint olyan körülmények között, amikor ez a jog valamely munkavállaló és munkáltató között bíróság előtt és bírósági jóváhagyással létrejött egyezség eredménye?

(¹) A munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1980. október 20-i tanácsi irányelv. HL L 283., 1980.10.28., 23. o.

(²) A 80/987/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2002. szeptember 23-i európai parlamenti és tanácsi irányelv. HL L 270., 2002.10.8., 10. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(C-82/05. sz. ügy)

(2005/C 93/31)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: María Patakia, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel a „bake-off”-termékek készresütési vagy felmelegítési eljárását azonosítja egy teljes kenyér-előállítási művelettel és azt a péktevékenységre vonatkozó jogszabályi feltételek hatálya alá helyezte, a Görög Köztársaság akadályozza a „bake-off”-termékek más tagállamokból történő behozatalát és görögországi értékesítését, és így nem teljesíti az EK 28. cikk alapján fennálló kötelezettségeit;
- 2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalpok és fontosabb érvek:

1. A Bizottság egy panasz révén tájékoztatást kapott arról a tényről, hogy a félig megsütött, illetőleg a megsütött és lefagyasztott péktermékekre vonatkozó különleges jogszabály hiányában, a görög hatóságok a „bake-off”-módszert teljes kenyér-előállítási és -sütési műveletnek tekintik. Ebből kifolyólag, a görög hatóságok csak akkor teszik lehetővé e termékek rövid készresütését vagy felmelegítését az árusítóhelyeken, ha ezek a műveletek megfelelnek a péktevékenységre előírt jogszabályi feltételeknek, annak ellenére, hogy a „bake-off” eljárás csupán a félig megsütött kenyér rövid készresütésében vagy a megsütött és lefagyasztott kenyér felmelegítésében áll, kizárva ebből a kenyér-előállítás és -sütés összes ezt megelőző szakaszát. Következésképpen, a görög piacon a „bake-off”-termékek forgalomba hozatala történhet a pékségekre előírt feltételeket teljesítő árusítóhelyeken készresütéssel vagy felmelegítéssel, avagy élelmiszerüzletekben, félig megsütött vagy fagyasztott péktermékek formájában, amelyek megsütését vagy felmelegítését azután a fogyasztó végezheti el. A Bizottság úgy véli, hogy a fogyasztó számára a „bake-off”-termékeket a többi, teljesen megsütött péktermékhez képest, mindkét esetben kevésbé vonzóvá teszik.

2. A Bizottság álláspontja szerint az, ahogyan a görög hatóságok a hatályos jogot értelmezik és alkalmazzák, lényegében megtiltja a készresütött vagy felmelegített „bake-off”-termékeknek az általános élelmiszerüzletekben (szupermarketek) történő forgalmazását azáltal, hogy a görög hatóságok – tévesen – úgy ítélik meg, hogy e termékekre alkalmazni kell a teljesen megsütött kenyér és a péktermékek előállítására és sütésére általában alkalmazott szigorú előírásokat.
3. A Bizottság szerint, minthogy a rövid készresütés vagy a pékségen kívül történő felmelegítés a „bake-off”-termékeket a többi pékterméktől megkülönböztető sajátos jellegzetességet alkot, a „bake-off”-termékekre vonatkozó görög jogszabályok alkalmazása nem tekinthető a Keck és Mithouard ügyben kimondott ítélkezési gyakorlat értelmében véve az értékesítés módjára vonatkozóan, következésképpen az az EK 28. cikk hatálya alá tartozik.
4. A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a „bake-off”-módszerre előírt feltételek többsége nyilvánvalóan nem igazolható és aránytalan, minthogy e módszer kizárólag a félig megsütött vagy megsütött és lefagyasztott péktermék rövid készresütésében vagy felmelegítésében áll. Ezen kívül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e feltételek különösen korlátozóak mindazon üzletek számára, amelyeket köteleznek a pékségekre vonatkozó előírások betartására.
5. A Bizottság ebből arra a következtetésre jut, hogy a Görög Köztársaság nem teljesíti az EK 28. cikk alapján fennálló kötelezettségeit.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-84/05. sz. ügy)

(2005/C 93/32)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M. Konstantinidis és A. Aresu, a Jogi Szolgálat tagjai, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy az új létesítmények tekintetében megfeleljen a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 21. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 1999. október 30-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 257, 1996.10.10., 26. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-85/05. sz. ügy)

(2005/C 93/33)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: S. Pardo Quintillán és D. Recchia meghatalmazotti minőségben, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfeleljen a vízvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette ezen irányelv 24. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. december 22-én lejárt.

(¹) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-86/05. sz. ügy)

(2005/C 93/34)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: B. Schima és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 93/42/EK tanácsi irányelvben az állati eredetű szövetek felhasználásával gyártott orvostechikai eszközökre vonatkozóan előírt követelmények tekintetében részletes előírások megállapításáról szóló, 2003. április 23-i 2003/32/EK bizottsági irányelvnek (¹), vagy legalábbis nem közölte e rendelkezéseket a Bizottsággal, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelv 8. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2004. január 1-jén lejárt.

(¹) HL L 105., 2003.4.26., 18. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-87/05. sz. ügy)

(2005/C 93/35)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: B. Schima és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen az emlő-implantátumoknak az orvostechikai eszközökről szóló 93/42/EGK (¹) irányelv keretében történő átsorolásáról szóló, 2003. február 3-i 2003/12/EK (²) bizottsági irányelvnek, vagy legalábbis nem tájékoztatta e rendelkezésekről a Bizottságot, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére rendelkezésre álló határidő 2003. augusztus 1-jén lejárt.

(¹) HL L 169., 1993.7.12., 1. o.

(²) HL L 28., 2003.2.4., 43. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 18-án benyújtott kereset

(C-88/05. sz. ügy)

(2005/C 93/36)

(Az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: M. Huttunen és K. Simonsson, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 27-i európai parlamenti és tanácsi 2002/59/EK irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis a Bizottságot nem értesítette ezekről, a Finn Köztársaság nem teljesítette az irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére nyitva álló határidő 2004. február 5-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 208., 2002.8.5., 10. o.

A Bundesverwaltungsgericht 2004. december 9-i határozatával az Emsland-Stärke GmbH kontra Bezirksregierung Weser-Ems ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-94/05. sz. ügy)

(2005/C 93/37)

(Az eljárás nyelve: német)

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) 2004. december 9-i határozatával, amely 2005. február 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Emsland-Stärke GmbH kontra Bezirksregierung Weser-Ems ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesverwaltungsgericht a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) a) Alkalmazandó-e az 1125/96/EK rendelettel módosított 97/95/EK rendelet 4. cikkének (5) bekezdésével együtt olvasott 13. cikkének (4) bekezdése, ha egy termeltetési szerződésként megnevezett, és a rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdése szerint az illetékes hatóság által elismert szerződést kötnek, de a szerződést nem egy burgonyatermesztővel, hanem egy olyan kereskedővel kötötték, aki a burgonyát a maga részéről közvetlenül vagy közvetetten burgonyatermesztőktől szerzi be?
- b) Előfeltétele-e az 1125/96/EK rendelettel módosított 97/95/EK rendelet 13. cikke (4) bekezdése alkalmazásának, hogy a burgonyaszállítmány átvételével a keményítőgyártó vállalkozás túllépje az alkotingensét?
- 2) a) Az 1125/96/EK rendelettel módosított 97/95/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése szerinti szankciórendszer, elhatárolva ugyanezen rendelet 13. cikkének (3) bekezdésétől, kielégíti-e a közösségi jog meghatározottsági követelményeit?
- b) Az 1125/96/EK rendelettel módosított 97/95/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése által előírt szankció – tekintettel annak nagyságára – a jelen ügyhöz hasonló esetekben is szükséges-e az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2988/95/EK, Euratom rendelet 2. cikkének (1) bekezdése értelmében? A szankció megfelel-e a jelen ügyhöz hasonló esetekben az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelmére?
3. Az 1125/96/EK rendelettel módosított 97/95/EK rendelet 13. cikkének (4) bekezdése által szankcionált szabálytalanság akkor is gondatlanságból okozottnak tekintendő-e a 2988/95/EK, Euratom rendelet 5. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a hatóság a prémiumot a tényállás teljes ismeretében hagyta jóvá?

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset

(C-95/05. sz. ügy)

(2005/C 93/38)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Knut Simonsson és Georgios Sabbos, a Jogi Szolgálat tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfeleljen a közösségi hajóforgalomra vonatkozó megfigyelő és információs rendszer létrehozásáról és a 93/75/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 27-i 2002/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, a Görög Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2004. február 5-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 208., 2002.8.5., 10. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Görög Köztársaság ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset

(C-96/05. sz. ügy)

(2005/C 93/39)

(Az eljárás nyelve: görög)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gerald Braun és Georgios Sabbos, a Jogi Szolgálat tagjai, kézbesítési cím:

Luxembourg, 2005. február 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Görög Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy megfeleljen a 78/660/EGK, a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelvnek az egyes társaságok, illetve a bankok, valamint egyéb pénzügyi intézmények éves és összevont (konszolidált) beszámolójára vonatkozó értékelési szabályok tekintetében történő módosításáról szóló, 2001. szeptember 27-i 2001/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis nem közölte ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal, a Görög Köztársaság nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

2) kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2004. január 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 283., 2001.10.27., 28. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. február 24-én benyújtott kereset

(C-99/05. sz. ügy)

(2005/C 93/40)

(Az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Martin és I. Koskinen, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 24-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy mivel Åland autonóm tartomány tekintetében nem léptette hatályba azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis ezt nem közölte a Bizottsággal, a Finn Köztársaság nem teljesítette az irányelv alapján fennálló kötelezettségeit.

2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2003. december 2-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 303, 2000. 12. 02., 16. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. március 5-én benyújtott kereset

(C-105/05. sz. ügy)

(2005/C 93/41)

(az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Martin és I. Koskinen, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy társadalombiztosítási járulékok mértékének megállapításakor a Finn Köztársaság nem teljesítette a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 33. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

2) kötelezze Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Finnország nemzeti jogszabályi rendelkezéseinek, a 364/1963. sz. Betegbiztosítási törvénynek megfelelően figyelembe vette egy finnországi lakhellyel rendelkező nyugdíjogosult társada-

lombiztosítási járulékok mértékének megállapításakor a Finnország által teljesített nyugdíj mellett a más tagállamok által folyósított nyugdíjat is. A Bizottság szerint a más tagállamok által folyósított nyugdíj figyelembe vétele a társadalombiztosítási járulékok járulékalapjának megállapításakor ellentétes az 1408/71/EGK rendelet 33. cikkének (1) bekezdésével, valamint az Európai Közösségek Bíróságának ítélkezési gyakorlatával (C-389/99. sz. Rundgren ügy).

⁽¹⁾ HL L 149., 1971.7.5., 2. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. március 3-án benyújtott kereset

(C-107/05. sz. ügy)

(2005/C 93/42)

(Az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: U. Wölker és P. Aalto, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 3-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből⁽¹⁾ eredő kötelezettségeit, mert az irányelvet Åland tartomány vonatkozásában nem ültette át a nemzeti jogba, vagy legalábbis erről nem tájékoztatta a Bizottságot;

2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2003. december 31-én lejárt.

⁽¹⁾ A 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelv (HL L 275., 2003. október 25., 32. o.).

A C-165/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 93/43)

(az eljárás nyelve: spanyol)

2004. december 7-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-165/02. sz. Spanyol Királyság kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 144., 2002.6.15.

A C-501/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 93/45)

(Az eljárás nyelve: svéd)

2005. január 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-501/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra a Svéd Királyság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 21, 2004.1.24.

A C-272/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 93/44)

(Az eljárás nyelve: angol)

2004. december 2-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-272/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Unió Tanácsa ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 219., 2002.9.14.

A C-100/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2005/C 93/46)

(Az eljárás nyelve: olasz)

2005. január 13-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-100/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 94., 2004.4.17.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 3.

a T-19/01. sz. Chiquita Brands International, Inc. és társai
kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Közös piacszervezés – Banán – Kártérítési kereset – A 2362/98 rendelet – A WTO-t létrehozó egyezmény és a csatolt megállapodások – A WTO Vitarendezési Testületének ajánlásai és határozatai)

(2005/C 93/47)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-19/01. sz. Chiquita Brands International, Inc., székhelye: Trenton, New Jersey (Egyesült Államok), Chiquita Banana co. BV., székhelye: Breda (Hollandia), Chiquita Italia, Spa, székhelye: Róma (Olaszország), képviseli: C. Pouncey *solicitor* és L. Van Den Hende ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: kezdetben C. Van der Hauwaert, C. Brown, később L. Visaggio, C. Brown, M. Niejahr és végül L. Visaggio és C. Brown, segítők: N. Khan *barrister*, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a 404/93/EGK tanácsi rendeletnek a Közösségbe irányuló banánbehozatal szabályainak tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. október 28-i 2362/98/EK bizottsági rendelet (HL L 293., 32. o.) elfogadása és hatályban tartása miatt állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik kibővített tanács), tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi és E. Martins Ribeiro bírák; hivatalvezető: J. Plingers tisztviselő, 2005. február 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A felperes viseli a saját, valamint a Bizottság költségeit.

⁽¹⁾ HL C 108., 2001.4.7.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 3.

a T-139/01. sz. Comafrica SpA és Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Közös piacszervezés – Banán – Az AKCS-államokból és harmadik országokból történő behozatal – A 896/2001/EK rendelet – A 1121/2001/EK rendelet – Megsemmisítési kereset – Elfogadhatóság – Személyében érintett személy – Kártérítési kereset)

(2005/C 93/48)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-139/01. sz. Comafrica SpA, székhelye: Genova (Olaszország), és Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., székhelye: Hamburg (Németország), képviseli: B. O'Connor *solicitor* és P. Bastos-Martin *barrister*, támogatja: Simba SpA, székhelye: Milánó (Olaszország), képviseli: S. Carbone és F. Munari ügyvédek, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: kezdetben L. Visaggio, M. Niejahr és K. Fitch, később L. Visaggio és K. Fitch), támogatja a Spanyol Királyság (meghatalmazott: kezdetben R. Silva de Lapuerta, később L. Fraguas Gadea, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, egyrészt a 404/93/EGK tanácsi rendeletnek a banán Közösségbe történő behozatalát szabályozó rendelkezések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 7-i 896/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 126., 6. o.) és a banánbehozatal vámkontingensei keretében a minden egyes hagyományos piaci szereplő referenciamentiségére alkalmazandó kiigazítási együttható megállapításáról szóló, 2001. június 7-i 1121/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 153., 12. o.) megsemmisítése iránti kereset, másrészt a 896/2001 és a 1121/2001 rendelet elfogadásával a felpereseknek állítólag okozott kár megtérítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas és J. D. Cooke bírák; hivatalvezető: J. Plingers tisztviselő, 2005. február 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a megsemmisítésre irányuló kereseti kérelmeket elfogadhatatlanságuk miatt elutasítja.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság a kártérítésre irányuló kereseti kérelmeket megalapozatlanságuk miatt elutasítja.

3) A felperesek viselik saját költségeiket, valamint a Bizottságnál az alapügyben és az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket.

4) A beavatkozók maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 245., 2001.9.1.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 15.

a T-256/01. sz. Norman Pyres kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(Tisztviselők – Ideiglenes alkalmazottak felvételi eljárása – A vizsgára való felvétel elutasítása – Korhatár – A hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve)

(2005/C 93/49)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-256/01. sz. Norman Pyres, az Európai Közösségek Bizottságának egykori ideiglenes alkalmazottja, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviselik: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Curral és F. Clotuche-Duvieusart, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a „Kutatási” felvételi bizottság COM/R/A/14/2000 2000. december 1-jei, a COM/R/A/07/2000 bizottság 2000. december 4-i, a COM/R/A/10/2000 bizottság 2000. december 7-i, a felperesnek a „Kutatási” főigazgatóság által szervezett felvételi eljárásokra való felvételét a korhatárra vonatkozó feltétel nem teljesítése miatt elutasító határozatának megsemmisítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (első tanács), tagjai: B. Vesterdorf elnök, P. Mengozzi és I. Labucka bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 17., 2002.1.19.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 15.

a T-169/02. sz., Cervecería Modelo, SA de CV kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (¹)

(Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – A „negra modelo” szövelemet tartalmazó, sörösüveget ábrázoló közösségi ábrás védjegybejelentés – Modelo korábbi nemzeti ábrás védjegy – Összetéveszthetőség – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)

(2005/C 93/50)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A T-169/02. sz. Cervecería Modelo, SA de CV, székhelye Mexikóváros (Mexikó), képviseli C. Lema Devesa és A. Velázquez Ibáñez, ügyvédek, kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: M. J. Crespo Carillo és I. de Medrano Caballero) ügyben, amelyben a Modelo Continente Hipermercados, SA, székhelye: Senhora da Hora (Portugália), képviseli: N. Cruz, J. Pimenta és T. Colaço Dias, ügyvédek az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban másik félként és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban beavatkozóként vett részt, az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának – a Cervecería Modelo, SA de CV és a Modelo Continente Hipermercados, SA közötti felszólalási eljárással kapcsolatos – 2002. március 6-i határozata (R 536/2001-3. és R 674/2001-3. sz. ügyek) ellen benyújtott kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (első tanács), tagjai: B. Vesterdorf elnök, P. Mengozzi és I. Labucka bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a felperest a költségek viselésére.

(¹) HL C 180., 2002.7.27.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 15.

2005. február 1.

a T-296/02. sz., Lidl Stiftung & Co. KG kontra a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾

a T-57/03. sz. Société proven cale d'achat et de gestion (SPAG) SA kontra B s  Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)  gyben ⁽¹⁾

(Közösségi védjegy – Felszólalás –  sszet veszthet s g – A LINDENHOF sz megjel l s közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem – LINDERHOF korábbi sz - és ábrás védjegy – A 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja)

(Közösségi védjegy – Felszólalási eljárás – HOOLIGAN közösségi szóvédjegy bejelentése – OLLY GAN korábbi sz v djegyek – Az OHIM el  nem t rt ténybeli és jogi hivatkozások – Elfogadhatóság –  sszet veszthet s g)

(2005/C 93/51)

(2005/C 93/52)

(Az eljárás nyelve: német)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-296/02. sz. Lidl Stiftung & Co. KG, székhelye Neckarslum (Németország), képviseli P. Groó ügyvéd, kontra a B s  Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: A. von M hlendahl, B. M ller  s G. Schneider)  gyben, amelyben az OHIM fellebbezési tanács előtt másik félként, az Elsőfokú Bíróság előtt beavatkozó félként vett részt a REWE-Zentral AG, székhelye: Köln (Németország), képviseli M. Kinkeldey, ügyvéd, az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának a Lidl Stiftung & Co. KG és a REWE-Zentral AG közötti felszólalási eljárással kapcsolatos 2002. július 17-i határozata (R 0036/2002-3. sz.  gy) elleni kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung elnök, és A. W. H. Meij  s N. J. Forwood bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. február 15- n meghozta ítéletét, amelynek rendelkező rése a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a felperest a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A T-57/03. sz. Société proven cale d'achat et de gestion (SPAG) SA, székhelye: Marseille (Franciaország), képviseli: K. Manhaeve ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, kontra B s  Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: U. Pfl ghar  s G. Schneider)  gyben, másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt Frank Dann  s Andreas Backer, lakóhelyük: Majna-Frankfurt (Németország), képviseli: P. Baronikians ügyvéd, az OHIM második fellebbezési tanácsának 2002. december 5-i (R 1072/2000-2. sz.  gy), a HOOLIGAN és az OLLY GAN védjegyekre vonatkozó felszólalási eljárásban hozott határozata ellen benyújtott kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood  s S. Papasavvas bírák; hivatalvezető: J. Palacio González vezető tisztviselő 2005. február 1-jén meghozta ítéletét, amelynek rendelkező rése a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a felperest a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 112., 2003.5.10.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 3.

a T-137/03. sz. Ornella Mancini kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Orvosszakértői állás – Álláshirdetés módosítása – Hatáskörrel való visszaélés – A felvételi bizottság összetétele – Érdemek összehasonlító vizsgálata – Nyilvánvaló értékelési hiba – Férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód – Kártérítési kereset)

(2005/C 93/53)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-137/03. sz. Ornella Mancini, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: É. Boigelot ügyvéd, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Berardis-Kayser és G. Berscheid, segítőjük: B. Wägenbaur ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben egyrészt a felperes „Egészségügyi szolgálat – Brüsszel” egység orvosszakértői állásra való jelentkezését elutasító, és az állásra más jelöltet kinevező bizottsági határozat megsemmisítése, másrészt a károk megtérítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács), tagjai: H. Legal elnök, V. Tiili és M. Vadapalas bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. február 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik saját költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 158., 2003.7.5.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 3.

a T-172/03. sz. Nicole Heurtaux kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Az előléptetés megtagadása – Az indokolás hiánya – Az érdemek összehasonlító vizsgálata – Megsemmisítés iránti kereset)

(2005/C 93/54)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-172/03. sz. Nicole Heurtaux, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli:

J.-N. Louis, É. Marchal, A. Coolen és S. Orlandi ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: J. Curall és V. Joris, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a felperest a B2-s besorolási fokozatba a 2002. évi előléptetési időszakban elő nem léptető, 2002. augusztus 14-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: P. Lindh, a tanács elnöke, J. D. Cooke és D. Šváby bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. február 3-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Az Elsőfokú Bíróság a felperest a B2-s besorolási fokozatba a 2002. évi előléptetési időszakban elő nem léptető, 2002. augusztus 14-i bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi a Bizottságot a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 184., 2003.8.2.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 16.

a T-284/03. sz. Rosalinda Aycinena kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Magasabb előmeneteli fokozatba történő kinevezés – Besorolás fizetési fokozatba)

(2005/C 93/55)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-284/03. sz. Rosalinda Aycinena, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviselik: J.-N. Louis, E. Marchal, A. Coolen és S. Orlandi ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: C. Berardis-Kayser) ügyben, a felperes végleges besorolását kinevezésekor az LA 6-os besorolási fokozat 1-es fizetési fokozatában megállapító bizottsági határozat megsemmisítése iránti kereset tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: M. Jaeger, a tanács elnöke, V. Tiili és Czúcz O. bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2005. február 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet elutasítja.

2) Az Elsőfokú Bíróság kötelezi az alperest a költségek viselésére.

(¹) HL C 251., 2003.10.18.

4) Mindkét fél maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 7., 2004.1.10.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2005. február 16.

a T-354/03. sz. Gemma Reggimental kontra Európai Parlament ügyben (¹)

(Tisztviselők – Eltartott gyermek útiköltségeinek megtérítése – Két tisztviselő házastárs válásakor az összeg megosztása)

(2005/C 93/56)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-354/03. sz. Gemma Reggimental, az Európai Parlament tisztviselője, lakóhelye: Woluwé-Saint-Lambert (Belgium), képviseli: C. Junion ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, kontra Európai Parlament (meghatalmazott: L. G. Knudsen és A. Bencomo Weber) ügyben, a személyzeti szabályzat VII. mellékletének 8. cikke alapján a felperes lánya 2002 óta számított útiköltségei megtérítésének a két elvált tisztviselő közötti megosztását kimondó 2003. május 27-i és a 2003. július 17-i levéllel is megerősített parlamenti határozat megsemmisítésére irányuló kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: J. Azizi elnök, M. Jaeger és Czúcz O. bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2005. február 16-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A kereset a 2002-es évet megelőző útiköltségek átalány alapján történő megtérítése tekintetében elfogadhatatlan.

2) A kereset a felszólítási kérelem tekintetében szintén elfogadhatatlan.

3) A kereseti kérelmet ezt meghaladó részében, mint megalapozatlant, elutasítja.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2005. január 31.

a T-447/04. sz. Capgemini Nederland kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben

(Közszolgáltatási szerződések – Közösségi közbeszerzési eljárás – Ideiglenes intézkedés meghozatala iránti eljárás – Fumus boni juris – Sürgősség)

(2005/C 93/57)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-447/04. sz. Capgemini Nederland, székhelye Utrecht (Hollandia), képviseli M. Meulenbelt und H. Speyart ügyvédek, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: L. Parpala, kézbesítési cím Luxembourg) ügyben előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem, egyrészt a második generációs Schengeni információs rendszer kifejlesztésére és kiépítésére („SIS II”) és a bel- és igazságügy terén a vízuminformációs rendszer lehetséges kifejlesztésére és kiépítésére („VIS”) a JAI-C3-2003-01. sz. pályázati felhívás keretében a Bizottságnak a felperes által benyújtott ajánlatot elutasító, és a szerződést egy másik ajánlattevőnek odaítélő bizottsági határozat, másrészt a SIS II és a VIS rendszerekre vonatkozó szerződésnek egy másik ajánlattevővel való megkötésére vonatkozó bizottsági határozata tárgyában, az Elsőfokú Bíróság elnöke 2005. január 31-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1 A Bíróság az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja

2 A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

A NORTRAIL Transport GmbH által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. december 23-án benyújtott kereset

(T-496/04. sz. ügy)

(2005/C 93/58)

(Az eljárás nyelve: német)

A NORTRAIL Transport GmbH, székhelye: Kiel (Németország), képviseli: J. Krause Rechtsanwältin, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. december 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004 október 1-i, a NORTRAIL Transport GmbH társaságnak a Közösségi Vámkódexről szóló 2913/92/EGK rendelet 239. cikke szerinti, behozatali vámok visszafizetésére vonatkozó kérelméről szóló, REM 15/02. sz. határozatát;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes 1995 júliusától folyamatosan hozott be Norvégiából származó, különböző halászati termékekből álló szállítmányokat. 1995. szeptember 1-től a felperes kérelmezte a 3061/95/EK rendelet⁽¹⁾ szerint megnyitott vámkontingensek keretében az áruk vámmentes szabad forgalomba bocsátását. Az illetékes vámhatóság megállapította, hogy a felperes által kérelmezett vámmentesség az importszállítmányok egy bizonyos számára nem biztosítható, és ezért az általános vámtételt kell alkalmazni. Ennek alapján az illetékes vámhivatal az érintett szabad forgalomba bocsátásokra vonatkozó behozatali vámok megfizetésére szólította fel a felperest. A felperes megfizette a behozatali vámok egy részét.

A felperes kijelenti, hogy a 2913/92/EGK rendelet⁽²⁾ 239. cikke szerinti különleges körülmények álltak fenn, melyek megalapozták a felperes igényét a behozatali vámok visszafizetésére vagy elengedésére.

A felperes ezt a kijelentését többek között arra alapozza, hogy visszaható hatállyal bocsátottak ki egy közösségi jogi aktust. A német vámhivatalokat a német Bundesministerium der Finanzen 1995. augusztus 31-i közleményével értesítették a vámkontingensek 1995. szeptember 1-i megnyílásáról. 1995. október 4-én azonban közölték a német vámhivatalokkal, hogy

ezeket a vámkontingenseket visszaható hatállyal, már 1995. július 1-vel megnyitották. Az 1995. szeptember 1-től kezdődő időszakban, amelyben a felperes az érintett áruk vámmentes szabad forgalomba bocsátását kérelmezte, egyes kontingenseket máris kimerítettek, ami az 1995. július 1-i visszaható hatályú megnyitás miatt már részben 1995. szeptember 1-e előtt is így volt.

A felperes előadja továbbá, hogy a jogi aktust hiányos és félreérthető formában bocsátották ki, és a közösségi jogi aktus közzétételének időpontja és a vámkontingensek abban szabályozott, visszaható hatállyal érvényes megnyitásának időpontja közötti ellentmondás félreérthető. Ez a nemzeti vámhatóságoknak a megnyitás időpontjára vonatkozó eltérő értelmezéseket tett lehetővé, ami sérti a megkülönböztetés tilalmát.

⁽¹⁾ A Norvégiából származó egyes mezőgazdasági és halászati termékekre vonatkozó közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről szóló, 992/95/EK rendelet módosításáról szóló, 1995. december 22-i 3061/95/EK tanácsi rendelet (HL L 327, 1. o.).

⁽²⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302, 1. o.).

A Wieland Werke AG, a Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H. és az Austria Buntmetall AG által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 18-án benyújtott kereset

(T-11/05. sz. ügy)

(2005/C 93/59)

(Az eljárás nyelve: német)

A Wieland Werke AG, székhelye: Ulm (Németország), a Buntmetall Amstetten Ges.m.b.H., székhelye: Amstetten (Ausztria), és az Austria Buntmetall AG, székhelye: Enzesfeld (Ausztria), képviselik: R. Bechtold és U. Soltész, ügyvédek, 2005. január 18-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottságnak a COMP/E-1/38.069. sz. réz víz- és gázcsövek ügyben 2004. szeptember 3-án hozott és 2004. október 20-án módosított határozatát;

- vagylagosan mérsékelje a felperesekre kiszabott bírságot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság bírságot szabott ki a felperesekre, mivel megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a réz víz- és gázcsövek piacán árrögzítő és piacfelosztó megállapodások és összehangolt magatartások hálózatában vettek részt.

A felperesek vitatják e határozatot, és arra hivatkoznak, hogy a bírságnak a jelen ügyben történt újbóli kiszabása a *ne bis in idem* alapelvét sérti, mivel a COMP/E-1/38.240. sz. ipari csövek ügyben a Bizottság nagyrészt ugyanazon tényállást már értékelte, és büntetéssel sújtotta. A felperesek azt állítják, hogy a bírság összegének megállapításakor a Bizottságnak legalábbis figyelembe kellett volna vennie a már kiszabott bírságot, és hogy az egységes rézvezetékek ügy nem választható jogszerűen szét ipari csövek, valamint víz- és gázcsövek ügyre.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a bírság túl magas, és kiszabásakor figyelmen kívül hagytak olyan feltétlenül érvényesítendő eljárási elveket, mint az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettség, az arányosság elve és az egyenlő bánásmód elve. A felperesek ezen állításukat többek között a következőkre alapozzák:

- a jogsértés súlyának megállapításakor a Bizottság a jogsértés típusának, piaci hatásának és földrajzi hatókörének helytelen és elégtelen értékelésére támaszkodott,
- az érintett vállalkozások differenciált vizsgálatokor a Bizottságnak nem csak a piaci részesedésüket kellett volna figyelembe vennie, hanem valós nagyságukat is,
- a Bizottság határozatában nem indokolta meg, milyen elvek alapján határozta meg a bírság tényleges összegét, és a kifogásközlésben nem írta le egyértelműen, hogy a versenyjogot különösen súlyosan sértő cselekményből indult ki,
- a Bizottság a bírságnak a kartell időtartama miatti megemelésor helytelenül alkalmazta a bírság megállapításáról szóló iránymutatását⁽¹⁾, és nem ismerte fel, hogy a tényállás jelentős részei már elévültek,
- a Bizottság olyan jelentős enyhítő körülményeket nem vett figyelembe, mint a piac nehéz helyzete, a rézvezetékek ágazatának alacsony jövedelmezősége és a kartellnek a vizsgálatot követő azonnali megszüntetése.

A Bizottság továbbá megsértette az egyenlő bánásmód elvét többek között azáltal, hogy a többi részt vevő vállalkozásra kiszabott bírságot csökkentette az engedékenységi közleményen kívüli együttműködésükre tekintettel.

A felperesek végül arra hivatkoznak, hogy a 1/2003 rendelet⁽²⁾ 23. cikkének (2) bekezdése és különösen a bírság alapösszegének megállapítása, amely a Bizottságra gyakorlatilag korlátlan mérlegelési jogkört ruház, ellentétes a jogbiztonság elvével, következésképpen magasabb rangú közösségi jogot sért.

⁽¹⁾ A 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás (HL C 9., 1998.1.14., 3. o.).

⁽²⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

A Sergio Rossi S.p.A. által 2005. január 25-én a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen benyújtott kereset

(T-31/05. sz. ügy)

(2005/C 93/60)

(A keresetlevél nyelve: angol)

A Sergio Rossi S.p.A., székhely: San Mauro Pascoli (Olaszország), képviseli A. Ruo, ügyvéd, 2005. január 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM) ellen.

A K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG, székhely: Weilheim (Németország) szintén félként vett részt a fellebbezési tanács előtt folyó eljárásban.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
- kötelezze Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

Az érintett közösségi védjegy: A „ROSSI” szóvédjegy a 25. áruosztályba tartozó áruk (Felsőruházat és alsóneműk; kesztyűk, gallérvédők, sálak, nyakkendők, fejfedők) tekintetében – 876 094 sz. védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: Sergio Rossi

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A „SERGIO ROSSI” nemzeti és nemzetközi, szó- és ábrás védjegyek a 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, beleértve a magasszárú lábbeliket, cipőket és papucsokat, sálakat, nyakkendőket, ...) tekintetében

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás helybenhagyása

A fellebbezési tanács határozata: A felszólalási osztály határozatának megsemmisítése

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet 8. cikkének megsértése

A Bayer CropScience AG, a Makhteshim Agan Holding BV, az Alfa Agricultural Supplies S.A. és az Aragonas Agro S.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-34/05. sz. ügy)

(2005/C 93/61)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Bayer CropScience AG, székhely: Monheim (Németország), a Makhteshim Agan Holding BV, székhely: Amszterdam (Hollandia) az Alfa Agricultural Supplies S.A., székhely: Athén (Görögország) és az Aragonas Agro S.A., székhely: Madrid

(Spanyolország) képviseli: C. Mereu és K. Van Malgedem, jogászok, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy az alperes nem teljesítette a közösségi jogból eredő, a felperesek által az endoszulfátnak az 91/414/EGK irányelv szerinti vizsgálata céljából benyújtott tudományos adatok véleményezésére vonatkozó, és a vizsgálat során megfelelő eljárás biztosítására vonatkozó kötelezettségeit;
- kötelezze az alperest, hogy teljesítse a közösségi jogból eredő kötelezettségeit, járjon el az alperesek kérelme szerint azáltal, hogy véleményezi és mérlegeli az endoszulfát véleményezésre benyújtott összes adatot, és biztosítsa számukra a megfelelő eljárást, beleértve a védelemhez való jogot és a tisztességes tárgyaláshoz való jogot
- kötelezze az alperest az ezekben az eljárásokban felmerült költségek és kiadások viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

2004. szeptember 24-én kelt levelükkel a felperesek kérelmezték a Bizottságnál, hogy véleményezze az általuk az értékelő bizottsághoz az endoszulfátnak, mely a saját növényvédő szerük hatóanyaga, a 91/414/EGK irányelv⁽¹⁾ szerinti véleményezése és engedélyezése céljából benyújtott tudományos adatokat. Azt is kérelmezték, hogy az értékelők által a vizsgálat utolsó szakaszaiban a felperesekkel történt előzetes konzultáció nélkül felvetett ügyeket előadhassák és azokra válaszolhassanak. A Bizottság 2004. november 26-án kelt levelével válaszolt, hogy szolgálatai jogszabályi javaslatot készítenek elő az endoszulfát 91/414 irányelv I. mellékletéből való kihagyásáról. Ez az anyag használatának tilalmát fogja eredményezni.

Kereseti kérelmük alátámasztására a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság azáltal, hogy a felperesek által benyújtott valamennyi, vonatkozó és az adott időben érvényes tudományos és technikai ismeretek szerinti adat vizsgálatát elmulasztotta, megsértette az EK 95. cikkének (3) bekezdését és az EK 152. cikkének (1) bekezdését. Továbbá azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az EK 211. cikkében foglalt gondos ügyintézés elvét, valamint a védelemhez való jogukat, a tisztességes tárgyaláshoz való jogukat, az indokolási kötelezettséget és az egyenlő elbánás elvét.

A felperesek továbbá úgy vélik, hogy az általuk benyújtott adatok megvizsgálásának Bizottság általi elmulasztása sem a növényvédő szerek biztonsága megítélésének célját nem szolgálta, sem pedig az ilyen cél elérésének legkevésbé korlátozó eszközét nem képezte, mivel az endoszulfát I. mellékletből történő kihagyásában megtestesülő döntés annak az EU piacáról történő visszavonását eredményezné, mely a felperesek számára helyrehozhatatlan kereskedelmi következményekkel járna. Ennek alapján a felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét, a bizalomvédelem elvét és a jogbiztonság elvét. Végül a felperesek előadják, hogy az intézkedés elmulasztásával a Bizottság csorbítja az üzleti tevékenység végzésére vonatkozó jogukat és beavatkozik a tulajdonhoz való jogukba.

(¹) A növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv, HL L 230. 1. o.

A Coats Holdings Limited és a J & P Coats Limited által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-36/05. sz. ügy)

(2005/C 93/62)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Coats Holdings Limited, székhely: Uxbridge (Egyesült Királyság) és a J & P Coats Limited, székhely: Uxbridge (Egyesült Királyság), képviseli: W. Sibree és C. Jeffs, ügyvédek, 2005. január 31-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottságnak a COMP/F-1/38.338/PO. sz. tű ügyben 2004. október 26-án hozott határozatát;
- másodlagosan, semmisítse meg a határozatot azon részek tekintetében, ahol az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Bizottság nem teljesítette indokolási kötelezettségét, vagy amelyek esetében nyilvánvaló hibát vétett, illetve nem megfelelő az indokolás;

- semmisítse meg vagy csökkentse a felperesekre kirótt bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot a saját és a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy az 1994. szeptember 10. és az 1999. december 31. közötti időszakban a felperesek más vállalkozásokkal együttesen megsértették az EK 81. cikk (1) bekezdését összehangolt magatartással és megállapodások megkötésével, amelyek eredménye egy háromoldalú megállapodás volt, az alábbi hatással és céllal: (i) a rövidárukellékek európai piacának felosztása, ami a kézi varrótűk és speciális varrótűk piaca, a tűk tágabb piaca, valamint más rövidárukellékek piaci közötti termék szerinti piacfelosztást valósít meg, és (ii) a tűk európai piacának részekre töredezése, ami a tűk piacának földrajzi felosztását valósítja meg.

A keresetük alátámasztására a felperesek elsősorban a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibáira hivatkoznak. A felperesek nem vonják kétségbe a Bizottság megállapításait a megtámadott határozatban említett további vállalkozások között létrejött kartell létezésének vonatkozásában. Ugyanakkor a felperesek állítása szerint a Bizottság azon megállapítása, hogy a felperesek ebben a kartellben részt vettek, csupán spekuláción, indokolatlan következtetésen, nagyszámú ténybeli tévedésen és az események erőltetett értelmezésén alapul. A felperesek állítása szerint a Bizottság hibái elkerülhetetlenek voltak, mivel hibás vizsgálatot folytatott, amelynek során nem tett fel a felpereseknek semmilyen tárgyhoz tartozó kérdést a vizsgálat tárgyát képező megbeszélésekről és megállapodásokról, és nem vette figyelembe a felperesek tevékenységének kereskedelmi hátterét, amely alapján a felperesek teljesen jogszerű megállapodásokat kötöttek egy üzletág eladása és tűk ezt követő értékesítése tárgyában.

A felperesek továbbá azt kérik, hogy amennyiben az Elsőfokú Bíróság fenntartaná a határozatot az állítólagos jogsértés egésze vagy egy része vonatkozásában, lényegesen csökkentse a bírság összegét. A felperesek álláspontja szerint a Bizottság a felperesekre ugyanolyan összegű bírságot rótt ki, mint egy másik résztvevőre, annak ellenére, hogy a felperesek a többi vállalkozáshoz viszonyítva a történelemnek még a Bizottság általi értékelése szerint is csak kisebb szerepet játszottak. A felperesek előadják továbbá, hogy a bírság súlyosan aránytalan a felpereseknek a tűk piacán – az egyetlen olyan piacon, amelyre a részvételük bármilyen hatással lehetne – elért árbevételével, és ilyen értelemben súlyosan aránytalan bármilyen általuk esetlegesen elért üzleti haszonnal vagy a fogyasztóknak okozott kárral.

A Ritec International Limited által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-40/05. sz. ügy)

(2005/C 93/63)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Ritec International Limited, székhely: Enfield (Egyesült Királyság), képviseli: P.H.L.M. Kuypers és M.J. Osse ügyvédek, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a felperesnek nem kell a 2037/2000/EK rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességet szereznie annak érdekében, hogy a HCFC-141b-t a „ClearShield” termékben felhasználhassa;
- másodlagosan, abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a felperesnek a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességet kell szereznie a HCFC-141b-nek a „ClearShield” termékben történő felhasználásának lehetővé tétele érdekében, kötelezze a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül hozzon az Elsőfokú Bíróság határozatának megfelelő új határozatot;
- állapítsa meg, hogy a felperes megfelelően bizonyította, hogy a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése értelmében a HCFC-141b-nek a „ClearShield” termékben történő felhasználására műszakilag és gazdaságilag kivitelezhető alternatív anyagok vagy technológiák nem állnak rendelkezésre vagy nem használhatók.
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2037/2000/EK ⁽¹⁾ rendelet 5. cikkének (7) bekezdése alapján a Bizottság valamely tagállam illetékes hatóságának kérelmére határozott ideig mentességet engedélyezhet a részlegesen halogénezt klórozott-fluorozott szénhidrogének az (1) bekezdéstől és a 4. cikk (3) bekezdésétől eltérő felhasználásának és forgalomba hozatalának lehetővé tétele érdekében, ha bizonyítást nyer, hogy egy adott felhasználásra műszakilag és gazdaságilag kivitelezhető alternatív anyagok vagy technológiák nem állnak rendelkezésre vagy nem használhatók. Az Egyesült Királyság illetékes hatósága kérelmet nyújtott be ilyen mentesség engedélyezése érdekében, hogy a felperes felhasználhassa a HCFC-141b-t „ClearShield” üvegvédő termékben. A Bizottság a kérelmet 2004. november 23-án elutasította.

A felperes álláspontja szerint a Bizottság nem jól értelmezte a HCFC-141b felperes általi használatának módját, vitatja továbbá

a Bizottság azon megállapításait, hogy a nem gyúlékony „ClearShield”-hez hasonló termékek lennének forgalomban, hogy a felperes 2005-ben gyúlékony „ClearShield” vagy szórófülke forgalomba hozatalát tervezte, hogy gyúlékony üvegvédő termékek biztonságossá tehetőek a felhasználók számára, ha a gyúlékony anyagot szórófülkében használják, illetve, hogy a felperesnek elegendő ideje volt, hogy a HCFC-141b helyett alternatív anyagokat találjon. Álláspontja szerint a megtámadott határozat nincs tekintettel arra, hogy a felperes talált alternatív anyagot a HCFC-141b felváltására. Ugyanakkor a felperes kifogásolja a Bizottság azon megállapítását is, hogy számos HCFC-t helyettesítő anyag áll rendelkezésre, amelyeket azonban gyúlékonyságuk miatt még nem alkalmaznak, illetve hogy az EU piacán belül más vállalkozások használják őket. A felperes előadja, hogy csak egy helyettesítő anyagot talált, amely a kereskedelemben még nem hozzáférhető.

A felperes vitatja továbbá a Bizottság azon megállapításait, hogy a HCFC-141b használatát már a 3093/1994 rendelet ⁽²⁾ is megtiltotta, és ahhoz, hogy a felperes tovább használhassa az anyagot, rendelkeznie kellett volna a 2037/2000 rendelet 5. cikkének (7) bekezdése szerinti mentességgel. A felperes szerint a 2037/2000 rendelet nem vonatkozik HCFC-141b általa történő használatára, vagy legalábbis csak 2015 után fogja azt megtiltani.

Végül a felperes álláspontja szerint a Bizottság határozata sérti az EK 253. cikket, mert nem tartalmazza meghozatalának indokait.

⁽¹⁾ Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 2000. június 29-i 2037/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 244., 1. o.).

⁽²⁾ Az ózonréteget lebontó anyagokról szóló, 1994. december 15-i 3093/1994/EK európai tanácsi rendelet (HL L 333., 1. o.).

A Dimon Incorporated által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-41/05. sz. ügy)

(2005/C 93/64)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Dimon Incorporated, székhely: Danville, Virginia (USA), képviselik: L. Bergkamp, H. Cogels és J. Dhont, jogászok, 2005. január 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1., 3. és 5. pontját annyiban, amennyiben az a Dimon Inc-re vonatkozik;
- másodsorban, csökkentse az Agroexpansión S.A.-ra, és ezzel egyetemlegesen a Dimon Inc.-re kiszabott bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes megtámadta a Bizottságnak az EK 81. cikk (1) bekezdése alapján indult eljárásban (COMP/C.38.238/B.2. sz. spanyol nyersdohány ügyben) 2004. október 20-án hozott határozatát. A felperes előadja, hogy nem ő a határozat helyes címzettje.

A felperes keresete alátámasztására arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az EK 81. cikk (1) bekezdését, a 1/2003 rendelet (1) 23. cikkének (2) bekezdését, valamint az arányosság elvét. A felperes álláspontja szerint, a Bizottság nyilvánvaló hibát vétett azzal, hogy megállapította, hogy a felperes döntő befolyást gyakorolt az Agroexpansión felett a jogsértés időszakában, és így helytelenül jelölte meg a felperest a határozat címzettjeként, továbbá helytelenül növelte meg az Agroexpansión-ra kiszabható bírság legmagasabb összegét, mert a Dimon-cégcsoport forgalmát vette figyelembe a bírság összege legfelső határának megállapítása során.

A felperes továbbá előadja, hogy a Bizottság megsértette az arányosság és a felelősség elvét azzal, hogy a felperes felelősségét megállapította az Agroexpansión által kötött, egyetlen és összetett, hosszú távú kartellmegállapodás vonatkozásában, amelyről a felperest nem tájékoztatták.

A felperes hivatkozik ezenfelül az arányosság és a felelősség elvének, valamint a 1/2003 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének megsértésére. A felperes álláspontja szerint a felelőssége nem lett volna megállapítható olyan jogsértések tekintetében, amelyek azelőtt történtek, hogy az Agroexpansión a Dimon-csoport tagja lett.

Végül, a felperes arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette a Bizottság 1998. évi iránymutatásának (2) 3. cikke szerinti,

enyhítő körülmény figyelembevételére vonatkozó jogos elvárásait, figyelemmel arra, hogy a jogsértő magatartást befejezték, amint a Bizottság megkezdte a vizsgálatot.

(1) A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 2003.1.4., 1. o.).

(2) Iránymutatás a 17. rendelet 15. cikkének (2) bekezdése és az ESZAK-Szerződés 65. cikkének (5) bekezdése alapján kiszabott bírság megállapításának módszeréről (HL 1998. C 9., 3. o.)

Rhiannon Williams által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-42/05. sz. ügy)

(2005/C 93/65)

(Az eljárás nyelve: angol)

Rhiannon Williams, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: S. Crosby és C. Bryant solicitorok, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. november 19-i határozatát, amellyel az elutasította a hozzáférést azokhoz a dokumentumokhoz, amelyek bár nem voltak azonosítva a megtámadott határozatban, azonban létezésüket vélelmezni kell;
- semmisítse meg a Bizottság 2004. november 19-i határozatát, amellyel az elutasította a megtámadott határozatban 9., 16., 17., 27., 29., 32., 33., 34., és 46. sz. alatt azonosított dokumentumok mindegyikéhez, illetve azok közül egyesekhez való hozzáférést;
- kötelezze az alperest a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes doktori kutatást végző munkatárs, aki egy olyan projekten dolgozik, amely azt vizsgálja, milyen hatással van a globalizáció a közösségi környezetvédelmi és a fejlesztési együttműködési jogra és politikára. E célból hozzáférést kért egyes dokumentumokhoz annak érdekében, hogy áttekinthesse a géntechnológiával módosított szervezetekkel (GMO) kapcsolatos legfrissebb jogszabályok hátterét. A felperes kérelmét követően csak a dokumentumok egy részéhez való hozzáférést tették lehetővé.

Kereseti kérelmének alátámasztásként, a felperes az 1049/2001/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikkének megsértésére, és az EK 253. cikknek megfelelő indokolás hiányára hivatkozik. A felperes véleménye szerint a Bizottság hiányos választ adott hozzáférés iránti kérelmére, és nem azonosította a kérelemben szereplő összes dokumentumot. A felperes állítása szerint léteznek más dokumentumok is, amelyek esetében a hozzáférés elutasítását nem indokolták, és amelyeknél nem hivatkoztak kivétel fennállására.

A felperes továbbá azt állítja, hogy a Bizottság jogi hibát vétett és tévesen alkalmazta az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdése, valamint a 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése szerinti kivételt. Továbbá, a felperes szerint a Bizottság elmulasztotta az indokolást, valamint tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy a közzététel súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárást, és hogy a dokumentumok közzétételéhez nem fűződik nyomós közérdek, illetve hogy a szóban forgó dokumentumok gyengítene a Bizottság pozícióját a biotechnológiai termékek engedélyezésére és forgalmazására vonatkozó *de facto* moratóriummal foglalkozó WTO panel előtt.

A felperes továbbá hivatkozik az arányosság elvének megsértésére és az indokolás hiányára azzal kapcsolatban, hogy nem vették fontolóra a dokumentumokhoz való részleges hozzáférés lehetőségét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.)

A Micronas GmbH által a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-45/05. sz. ügy)

(2005/C 93/66)

(Az eljárás nyelve: német)

A Micronas GmbH, székhely: Freiburg i. Br. (Németország), képviseli: G. Herr, ügyvéd, 2005. január 31-én keresetet nyúj-

tott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az OHIM második fellebbezési tanácsának 2004. november 12-i határozatát (R 366/2004-2. sz. ügy – 3D Panorama), amennyiben az a 9. osztályba tartozó „elektronikus áramkörök, integrált áramkörök, különösen félvezető csipek” áruk vonatkozásában elutasította a „3D-Panorama” közösségi védjegybejelentést;
- kötelezze az alperest az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője:

A felperes

A bejelentett közösségi védjegy:

A „3D-Panorama” szóvédjegy a 9. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (szórakoztatóelektronikai készülékek, különösen televíziókészülékek, videómagnók, rádióvevő készülékek, elektronikus áramkörök, integrált áramkörök, különösen félvezető csipek; szoftverek) – védjegybejelentési szám: 2871218.

Az elbíráló határozata:

A bejelentés elutasítása valamennyi bejelentett áru vonatkozásában.

A fellebbezési tanács határozata:

A felperes fellebbezésének elutasítása.

Jogalapok:

A megtámadott határozat sérti a 40/94/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontját, mert a 3D-Panorama szóösszetétel az „elektronikus áramkörök, integrált áramkörök, különösen félvezető csipek” vonatkozásában nem kizárólag leíró jellegű és nem nélkülözi a megkülönböztető képességet sem.

Pilar Ange Serrano és társai által az Európai Parlament ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-47/05. sz. ügy)

(2005/C 93/67)

(Az eljárás nyelve: francia)

Pilar Ange Serrano, lakóhelye: Luxembourg, Jean-Marie Bras, lakóhelye: Luxembourg, Dominiek Decoutere, lakóhelye: Wolwelage (Luxemburg), Armin Hau, lakóhelye: Luxembourg, Adolfo Orcajo Teresa, lakóhelye: Brüsszel, és Francisco Javier Solana Ramos, lakóhelye: Woluwe-Saint-Lambert (Belgium), képviselőjük: Eric Boigelot ügyvéd, 2005. január 31-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felperesek új besorolásáról szóló határozatot, amelyet velük a személyzeti főigazgató keltezés és aláírás nélküli levelével közöltek;
- semmisítsen a határozatot követő és/vagy arra vonatkozó minden – akár a jelen kereset után keletkező – jogi aktust;
- kötelezze az Európai Parlamentet minden egyes felperes esetében méltányosan 60 000 euróban meghatározott összegű kártérítés megfizetésére, fenntartva annak az eljárás során való felemelése és/vagy leszállítása jogát;
- kötelezze mindenféleképpen az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek valamennyien az Európai Parlament tisztviselői, akik sikerrel vettek részt az előmeneteli csoportjukból másikba (a D előmeneteli csoportból a C-be, vagy a C előmeneteli csoportból a B-be) történő átléptetést célzó versenyvizsgán. Előadják, hogy az új személyzeti szabályzat szerinti átsorolásuk utáni besorolási fokozatuk szerintük kevésbé kedvező mint az, amelyet akkor kaptak volna, ha a szóban forgó versenyvizsgán nem járnak sikerrel.

Keresetük alátámasztására a felperesek először is jogellenességi kifogást emelnek a személyzeti szabályzat módosításáról szóló 723/2004 rendelet⁽¹⁾ ellen, az indoklási kötelezettség, a jogbiztonság, a bizalomvédelem, az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének állítólagos megsértésére való hivatkozással. Azt is előadják, hogy a vitatott határozatok elfogadásával az Európai Parlament – véleményük szerint – nem tartotta

tiszteletben sem a gondos eljárás kötelezettségét, sem pedig a gondos ügyintézés elvét.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom tanácsi rendelet, HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

Yves Franchet és Daniel Byk által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 28-án benyújtott kereset

(T-48/05. sz. ügy)

(2005/C 93/68)

(Az eljárás nyelve: francia)

Yves Franchet, lakóhelye: Nizza (Franciaország) és Daniel Byk, lakóhelye: Luxembourg, képviselik: Georges Vandersanden és Laure Levi ügyvédek, 2005. január 28-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- kötelezze a Bizottságot az elkövetett jogsértések miatt a felperesek által elszenvedett vagyoni és nem vagyoni, átmenetileg és méltányosan egymillió euróban meghatározott kár megtérítésére;
- kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az OLAF azzal vádolja a felpereseket, hogy az Eurostattal kapcsolatos egyes iratok kezelésével összefüggő bűncselekményeket követtek el. A felperesek szerint a Bizottság ezt követő intézkedéseivel több eljárásjogi jogsértést követett el, és alapvető jogait sem tartotta tiszteletben.

A felperesek szerint az OLAF azzal követett el jogsértést, hogy a gyanúsítást tartalmazó iratot a felperesek vagy a Bizottság tájékoztatása nélkül továbbította a francia és a luxemburgi hatóságoknak, megsértve ezzel a titoktartási kötelezettséget, az ártatlanság védelmét, a gondos ügyintézés elvét, az 1073/1999⁽¹⁾ rendelet 9. cikkét, a meghallgatáshoz való jogot és az indoklási kötelezettséget. A felperesek egyebekben arra is hivatkoznak, hogy az OLAF megtagadta tőlük a hozzáférést egyes dokumentumokhoz, végül állításuk szerint az OLAF nem ésszerű határidőn belül intézte el az ügyet, amivel megsértette a 1073/1999 rendelet 6. és 11. cikkét.

A felperesek szerint a Bizottság is jogsértést követett el, amikor nem biztosította a titoktartást, és nem tartotta tiszteletben az alapvető jogokat, köztük különösen a védelemhez való jogot és az ártatlanság vélelmét. A felperesek arra is hivatkoznak, hogy a Bizottság ellentmondásosan járt el, és megsokszorozta az eljárásokat, megsértette a gondos ügyintézés elvét, végül pedig megtagadta a birtokában levő OLAF dokumentumokhoz való hozzáférést.

A felperesek szerint a fenti jogsértések miatt őket vagyoni és nem vagyoni kár érte.

(¹) Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1999. május 25-i, 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 136., 1. o.)

A Rijn Schelde Mondia France által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. január 31-én benyújtott kereset

(T-55/05. sz. ügy)

(2005/C 93/69)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Rijn Schelde Mondia France, székhely: Rouen (Franciaország), képviseli: François Citron, 2005. január 31-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- minősítse az Európai Bizottság által az REM 2201. sz. ügyben a vám-főigazgatóság részére címzett 2004. október 7-i levelet az Európai Bizottság határozatának, amely sérelmes a Rijn Schelde Mondia France társaság számára, és azt semmisítse meg;
- kötelezze Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen jogvitában a felperes a Bizottságnak a francia vám-főigazgatósághoz címzett, 2004. október 7-i levelében foglalt állítólagos határozata ellen tiltakozik.

E tekintetben megjegyzendő, hogy a felperes 2000. október 31-i levelében kérte a francia vámszervektől, hogy járuljanak hozzá azon, összesen 962 058,64 euró összegű vám elengedéséhez, amelyet Rouen és Le Havre Vám-főigazgatósága állapított meg a felperes terhére. Jóllehet megítélésük szerint a francia szervek hatáskörrel rendelkeztek a vám elengedése iránti kérelem elintézésére, az ügy iratait mégis továbbították a Bizottság részére annak érdekében, hogy az döntsön arról, hogy „a megállapított gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem”.

Megtámadott határozatában a Bizottság „az önök hivatala általi elintézésre” visszaküldte az ügy iratait a francia vámhatóságoknak. Mindazonáltal jelezte a francia hatóságoknak, hogy álláspontja szerint a felperes nyilvánvaló gondatlanságot követett el, miközben javasolta a vám a felperes részére történő elengedésének elutasítását.

Állításai alátámasztására a felperes hivatkozik:

- a jelen esetben hatáskör túllépésére, amennyiben annak ellenére, hogy kijelentette, hogy a vám elengedése iránti kérelem elintézésére nem rendelkezik hatáskörrel, a Bizottság mégis kifejezte állást foglalt abban a kérdésben, hogy a kifogásolt gondatlanság nyilvánvaló-e vagy sem,
- arra, hogy a Bizottság határozatát nem a Közösségi Vámkódex végrehajtási rendelete 907. cikkének második számozatlan bekezdésében foglalt kilenc hónapos határidőben hozta meg,
- az aktusok indokolására vonatkozó kötelezettség elmulasztására,
- a jelen esetben hatáskörrel visszaélésre, amennyiben a Bizottságnak a hatáskör hiányára vonatkozó határozatára három évvel az ügy iratainak a francia szervek általi megküldését követően került sor, továbbá a Bizottság nem vette figyelembe a felperesnek a hatáskör hiányára vonatkozóan már a francia vámszervek előtt előadott érveit.

Végül a felperes kifogásolja, hogy a jelen esetben a Bizottság a nyilvánvaló gondatlanság elemeinek megítélése körében nyilvánvaló értékelési hibát követett el.

Isabel Clara Centeno Mediavilla és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 3-án benyújtott kereset

(T-58/05. sz. ügy)

(2005/C 93/70)

(Az eljárás nyelve: francia)

Isabel Clara Centeno Mediavilla, lakóhelye: Sevilla (Spanyolország) és 16 társa, képviseli: Georges Vandersanden, Laure Levi és Aurore Finchelstein ügyvédek, 2005. február 3-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a felpereseknek a felvételi határozatukban adott besorolást annyiban, amennyiben az az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 12. cikkének (3) bekezdésén alapul;
- következésképpen sorolja be újra a felpereseket (beleértve az ily módon helyesbített besorolási fokozatban szerzett tapasztalatuk értékelését, előmeneteli és nyugdíjjaikat), abból a besorolási fokozatból kiindulva, amelyre ki kellett volna őket nevezni azon versenyvizsga-kiírás alapján, amelynek folyományaként felvételi tartaléklistára kerültek, akár e versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolási fokozatba, akár az új személyzeti szabályzat besorolási rendszerében ennek megfelelő fokozatba (és a 2004. május 1-je előtt alkalmazandó szabályok szerinti megfelelő fizetési fokozatba), a kinevezési határozatok hatályától kezdődően;
- ítéljen meg a felpereseknek – az Európai Központi Bank által meghatározott kamatláb alapul vételével – késedelmi kamatot a felvételi határozatukban szereplő besorolásukhoz és az őket megillető besoroláshoz tartozó illetményük között a szabályos besorolásukról szóló határozat meghozatalának időpontjáig fennálló különbségnek megfelelő pénzüsszegek után;
- kötelezze a Bizottságot a költségek teljes összegének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek a Bizottságon belül tisztviselői felvételi versenyvizsgán vettek részt és felkerültek a felvételi tartaléklistára 2004. május 1-je, vagyis az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004 tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálybalépése előtt. A felpereseket ténylegesen 2004. május 1-je után

neveztek ki, fokozatbeli és fizetési besorolásukra pedig az új rendelet – XIII. melléklete 12. cikkében szereplő – átmeneti rendelkezései szerint került sor. A felperesek előadják egyrészt, hogy ennek során a versenyvizsga-kiírásban szereplőnél alacsonyabb fokozatba sorolták be őket, másrészt pedig, hogy a nekik adott új fokozatok még kevésbé felelnek meg az A és B előmeneteli csoportok (amelyekbe felvették őket) régi besorolási fokozatainak.

Keresetük alátámasztására a felperesek elsődlegesen a XIII. melléklet 12. cikke ellen emelnek jogellenességi kifogást. A felperesek úgy ítélik meg, hogy az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 12. cikke nem vette figyelembe az egyenlő elbánás és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét azzal, hogy ugyanannak a versenyvizsgának a sikeres résztvevőit besorolásuk tekintetében eltérően kezeli aszerint, hogy 2004. május 1-je előtt vagy után kerültek felvételre.

Ezen kívül azt is állítják, hogy a XIII. melléklet 12. cikke megsérti az új személyzeti szabályzat 31. cikkét. A felperesek szerint a felvett tisztviselőt olyan fokozatba kell besorolni a 31. cikk értelmében, amely azon versenyvizsga kiírásában szerepelt, amelyen megfelelt. Márpedig a felpereseknek a felvétel során adott besorolási fokozat eltér a versenyvizsga-kiírásban említett besorolási fokozattól.

A felperesek felhosszák azt is, hogy a XIII. melléklet 12. cikke megsérti az új személyzeti szabályzat 5. cikkét, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, valamint a besorolási fokozat és a munkakör közötti megfelelés elvét. Azt állítják, hogy nem történt meg beosztásuknak az ellátott feladatkörök természete és szintje alapján, az egyes típusbeosztások figyelembevételével, való átsorolása, továbbá, hogy az új személyzeti szabályzat 5. cikkének (5) bekezdése megsértésével a felperesekre nem ugyanazokat a felvételi és szakmai előmeneteli feltételeket alkalmazták, mint az ugyanazon versenyvizsga 2004. május 1-je előtt kinevezett sikeres résztvevői esetében.

Hivatkoznak arra is, hogy a XIII. melléklet 12. cikke megsérti a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalmának elvét, valamint a felperesek szerzett jogait és jogos feltevésüket. A felperesek szerint a besorolással kapcsolatos jogaik a felvételi tartaléklistán való megjelenésük pillanatában keletkeztek, és ennek tudatában lehettek biztosak abban, hogy kinevezésük esetén a versenyvizsga-kiírásban szereplő besorolást kapnak.

A felperesek felhosszák végül, hogy az új személyzeti szabályzat 10. cikkének megsértésével nem kérték ki újfent a személyzeti bizottság véleményét, amikor a Bizottság megváltoztatta a személyzeti szabályzat módosítását célzó eredeti javaslatát, és benyújtotta azt a szöveget, amelynek jogszerűsége vitatott.

Keresetük alátámasztására a felperesek hivatkoznak a gondos ügyintézés elvének, a gondos eljárás elvének, az átláthatóság elvének, a bizalomvédelem elvének, a jóhiszeműség elvének, az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, valamint a besorolási fokozat és a munkakör közötti megfelelés elvének sérelmére is.

(¹) HL L 124., 1. o.

Az Union française de l'express (UFEX) és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 2-án benyújtott kereset

(T-60/05. sz. ügy)

(2005/C 93/71)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Union française de l'express (UFEX), székhelye: Roissy Charles de Gaulle (Franciaország), a DHL International SA, székhelye: Roissy Charles de Gaulle (Franciaország), a Federal Express International (France) SNC, székhelye: Gennevilliers (Franciaország) és a CRIE, székhelye: Asnières (Franciaország), képviseli: Eric Morgan de Rivery és Jacques Derenne ügyvédek, 2005. február 2-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek a keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. november 19-i SG-Greffe (2004) D/205294 bizottsági határozatot;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen kereset tárgya az UFEX (akkoriban SFEI) által a Poste ellen, a Société française de messagerie internationale (SFMI) részére nyújtott, állítólag erőfölénnyel való visszaélést megvalósító kereszttámogatás miatt 1990 decemberében benyújtott panaszt elutasító határozat megsemmisítése. E határozatot a bizottsági eljárás újraindítására irányuló kérelem benyújtása után hozták, azt követően, hogy a közösségi jogalkalmazó megsemmisítette az eredeti panaszt elutasító 1994. december 30-i bizottsági határozatot (¹).

A jelen ügy alapkérdése továbbra is ugyanaz, mint ami a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság fent hivatkozott ítéleteinek tárgya volt, azaz hogy az alperes teljesítette-e kötelezettségeit a panasz vizsgálata során. A felperesek azt állítják, hogy a megtámadott határozat azzal, hogy a panaszt közösségi érdek hiányára hivatkozva elutasította, megsértette a közösségi érdek értékelésével kapcsolatos jogelveket, ellentmondásos indokoláson alapul, valamint egy sor jogban való tévedést tartalmaz a panaszban az EK 86. cikkben, az EK 82. cikk (3) bekezdésének g) pontján és az EK 10. cikkben alapuló része elutasítását illetően.

Konkrétan a felperesek többek között azzal érvelnek, hogy a Bizottság helytelenül értékelte azokat az elemeket, amelyek a közösségi érdek fogalmához feltétlenül hozzátartoznak, mivel a Bizottságnak a közösségi érdek hiányára következtető határozata indoklásában mérlegelnie kell a panaszban állított jogsértések súlyát és időtartamát. Következésképpen nem elég megvizsgálni azt, hogy a versenyellenes hatások továbbra is fennállnak-e, és ezek hiányában megállapítani azt, hogy nincsen közösségi érdek a panasz vizsgálatának folytatásához.

Ami a jogsértés időtartamát illeti, a felperesek sérelmezik, hogy a Bizottság meglegedett annak vizsgálatával, hogy az állított jogsértésekkel együtt járó hatások (a piaci részesedések alakulása, a piac elhagyása, a kereslet érzékenysége, állandó jellegű árhatások hiánya stb.) továbbra is fennállnak-e, anélkül, hogy a legfontosabb, szerkezeti jellegű hatással foglalkozott volna, vagyis azzal, hogy az SFMI-Chronopostot piacvezetővé tették, és ezt a helyzetét fenntartották.

Az indokolást illetően a felperesek kiemelik, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság egyrészt azt állítja, hogy teljes egészében meg képes vizsgálni a Poste költségeinek fedezetét, ami mind az EK 82. cikk, mind az EK 87. cikk tekintetében az egyetlen számítási módja annak, hogy a kereszttámogatások létét meg lehessen állapítani, másrészt pedig azt, hogy a Poste költségeinek a fedezetét azért nem vizsgálta meg az EK 82. cikk fényében, mert az annak a munkának a megismétlése lett volna, amit szintén neki a panasz állami támogatásos fele tekintetében el kellett végeznie.

A felperesek vitatják továbbá a Bizottság azon állítását, amely szerint a Chronopost részére a vámkezelésnél és a felbélyegzésnél nyújtott előnyök a francia állam közhatalmi jogkörben tett lépésének tekinthető, és nem tartoznak az EK 82. és 86. cikk együttesen alkalmazott rendelkezéseinek hatálya alá.

(¹) C-119/97 P. sz. UFEX és társai kontra Bizottság (EBHT 1999., I-1341. o.) és T-77/95. sz. UFEX és társai kontra Bizottság (EBHT 2000., I-2167. o.) ügyek

**Dario Scotto által az Európai Közösségek Bizottsága ellen
2005. február 18-án benyújtott kereset**

(T-76/05. sz. ügy)

(2005/C 93/72)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Dario Scotto, képviseli: Massimo Condinanzi ügyvéd, 2005. február 18-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. október 27-i határozatát, amely elutasította a felperes 2004. július 12-i, R/616/04. sz. panaszát, következésképpen semmisítse meg a 23330. sz. szakmai előmeneteli értékelő jelentést;
- kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügy felperese a 2003.01.01. és 2003.08.31. időszakra vonatkozó szakmai előmeneteli értékelő jelentésének (REC) értékelését vitatja.

Kérelmei alátámasztására a következő jogalapokra hivatkozik:

- az Alapokmány 43. cikke, valamint a vonatkozó végrehajtási rendeletek megsértése;
- a szakmai előmeneteli értékelő jelentés kialakítási eljárásának megsértése a tárgyidőszak hiányos értékelése következtében;
- nyilvánvaló ténybeli hibák a felperes tevékenységének az egyes kitűzött célok vonatkozásában történő értékelésben.

**Andrea Balduini által az Európai Közösségek Bizottsága
ellen 2005. február 19-én benyújtott kereset**

(T-77/05. sz. ügy)

(2005/C 93/73)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Andrea Balduini, képviseli: Gabriele Balduini ügyvéd, 2005. február 19-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- 1) A felperessel a 2004.11.22-én kézbesített 2004.11.15-i ajánlott levélben közölt, a kinevezésre jogosult hatóság 12.11.2004, ADMIN. B.2-PC/amd-D (2004) 27617. sz. határozatának megsemmisítését követően járjon el az EPSO/A/11/03. sz. versenyvizsga „A” tesztje (a szakterület ismerete) 11. és 36. kérdéseinek megsemmisítése ügyében;
- 2) következésképpen, az EPSO/A/11/03. sz. versenyvizsga felvételi bizottságának a felperessel 2004. 05. 14-én közleményében közölt az EPSO/5000LM-EN. sz. határozatának megsemmisítését követően, állapítsa meg, és mondja ki, hogy a felperes az első 450 legjobb pontszámot elért pályázó között van, ennél fogva járjon el az EPSO/A/11/03. sz. versenyvizsga további szakaszaira való bocsátás ügyében;
- 3) kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügy felperese részt vett az EPSO/A/11/03. sz. nyílt versenyvizsgán, amelynek első fordulójában három előválogató tesztet kellett megoldani.

2004. május 14-i közleményében a felvételi bizottság tudatta a felperessel, hogy az előválogatáson elért összesített eredménye, 44,726 pont, alapján nem kerülhet a 450 legjobb eredményt elért pályázó közé, így nem bocsátható a további vizsgákra.

Ezt követő közleményében a felvételi bizottság tájékoztatta valamennyi résztvevőt, hogy az előválogató teszt eredményei csak azután kerültek meghatározásra, hogy a felvételi bizottság az említett tesztek kérdései közül ötöt megsemmisített (az „A” teszt 17., a „B” teszt 4. és 20., valamint a „C” teszt 45. és 52. kérdését).

A felperes felvételi bizottsághoz benyújtott felülvizsgálati kérelmét, valamint az EPSO-hoz benyújtott panaszát elutasították. Ezekben a felperes azt kérte, hogy az „A” teszt további két kérdése (a 11. és a 36.), mivel azok teljességgel hibásak, logikátlanok és érthetetlenek, kerüljön megsemmisítésre, aminek következtében a felperes eredményével a 450 legjobb pályázó közé kerülhet, és így a versenyvizsga további fordulóiban is részt vehet. A kérelmet és a panaszt elutasították.

Kérelmei alátámasztására a felperes a Bíróság alapokmánya 5. cikke (3) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmód elvére hivatkozik.

Az Olasz Köztársaság által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(T-82/05. sz. ügy)

(2005/C 93/74)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Olasz Köztársaság, képviseli: Antonio Cingolo, avvocato dello stato, 2005. február 17-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. december 8-i D(2004) 12075 sz. feljegyzést, melynek tárgya: a Bizottságnak a Rif. Programma POR Campania, fizetési kérelem száma 2004 2245 kérttől eltérő összegű kifizetései, abban a részében, amelyben az Európai Bizottság Regionális Politikai Főigazgatósága – Regionális intervenciók Cipruson, Görögországban, Olaszországban, Máltán, Magyarországon és Hollandiában a következő határozatát közölte: „ahogyan az a Ministero dell’Economia 2004. 11. 25-i 0037474 sz. levelében megállapításra került, egy 1 994 835 euró értékű összeg érvényessége nem került a 4.2 intézkedés szerinti elismerésre, mivel 2003. február 9-e után kifizetett vagy ezen időpont után lezárult pályázati kiírású támogatási rendszerek előlegeire vonatkoznak, amelyeket a címzettek nem tényleges költségek kifizetésére használtak fel”;
- semmisítsen meg minden kapcsolódó és ezt megelőző jogi aktust;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jogalapok és a fontosabb jogi érvek megegyeznek a T-345/04 sz. Olasz Köztársaság kontra Bizottság ügyben ⁽¹⁾ hivatkozottakkal.

⁽¹⁾ HL C 262., 2004.10.23., 55. o.

III

(Közlemények)

(2005/C 93/75)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C. 82., 2005.4.2

Korábbi közzétételek

HL C. 69., 2005.3.19

HL C. 57., 2005.3.5

HL C. 45., 2005.2.19

HL C. 31., 2005.2.5

HL C. 19., 2005.1.22

HL C. 6., 2005.1.8.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
